

LETO XXXVI. Številka 26 Cena 7.— šil. (15 din)

Četrtek, 28. junija 1984

Poštnina plačana v gotovini Celovec P. b. b.
Erscheinungsort Klagenfurt
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

Matura na Slov. gimnaziji

Prejšnji teden je bila že 22. matura na Zvezni gimnaziji za Slovence. Začela se je v ponedeljek, 18. junija, končala pa v soboto, 23. junija. Maturitetni komisiji je predsedoval vodja manjšinskega šolskega oddelka strokovni nadzornik dr. Valentin Inzko.

V 8. A razredu (razrednik prof. Martin Urbajs) je pristopilo k pisenim zrelostnim izpitom 28 dijakov in dijakinj; prav toliko jih je bilo pripuščenih k ustnim izpitom. V 8. B razredu (razredničarka prof. Hema Cesnovar) je pristopilo k pisenim izpitom 26 dijakov in dijakinj, k ustnim pa 25.

V 8. A sta maturirala z odličnim uspehom Marjan Gallob in Hanzi Wuzella, z dobrim uspehom pa Martin Koren in Anica Rössmann.

Štirje kandidati bodo jeseni spet nastopili.

Z odličnim uspehom sta maturirali v 8. B razredu Uršula Filipič in Liza Zikulnig, z dobrim uspehom pa so zaključili maturo Kristina Blüml, Neži Gotthardt, Lovro Kumer, Magda Kunčič in Saša Schlapper.

Sprejem obeh osrednjih organizacij za maturante in maturantke je bil letos v Mladinskem domu Slovenskega šolskega društva.

NSKS in ZSO k referendumu Heimatdiensta:

„Ljudje hočejo mir in ne narodnega boja!“

Narodni svet koroških Slovencev in Zveza slovenskih organizacij na Koroškem sta sklenila na seji koordinacijskega odbora sledečo izjavo k referendumu koroškega Heimatdiensta:

Narodni svet koroških Slovencev in Zveza slovenskih organizacij na Koroškem odločno zavračata početje tistih, ki v pomoč FPÖ vodijo volilni boj

na hrbtu slovenske manjšine in sta prepričani, da jim južno-koroško prebivalstvo ne bo nasledilo.

Tisti, ki že desetletja nastopajo proti slovenski manjšini na Koroškem in ki so vložili zahtevo po referendumu, hočejo ločevanje južno-koroških otrok po jezikovni ali narodnostni pripadnosti. V vsej Avstriji obsojajo demokratično

misleči ta napad na skupno dvojezično šolo in ga ocenjujejo kot politiko apartheida.

Z uresničitvijo vsebine referenduma bi bila slovenska manjšina na Koroškem v svojem obstoju najhujše ogrožena, uničena pa bi bila tudi osnova za sporazumevanje in mirno sožitje v deželi.

Koroškemu Heimatdienstu je ob močni podpori celotne

FPÖ sicer uspelo zbrati potrebne podpise za uvedbo postopka referenduma, najmanj podpisnikov pa je iz tega področja, v katerem velja zakon o dvojezičnih šolah. Prizadeti namreč ne želijo spora, ki ga vnašajo od zunaj. Znanstvene raziskave potrjujejo, da šolarji tega področja, ki niso prijavljeni k dvojezičnemu pouku niso zastopani. Razumljivo pa je, da imajo šolarji z učenjem dveh jezikov boljše podlage za nadaljnje izobraževanje, za poklic in življenje.

Skupno moramo skrbeti za to, da bo čim manj podpisov. To bo najboljši odgovor na podlagi igre z manjšinskimi pravicami, ki so ustavnopravno zajamčene in zaščitene z določili člena 7 ADP in drugih mednarodnih pogodb in ki jih po pravici ne gre kratkotalo spreminjati na zahtevo manjšinskih sovražnih sil.

Koroški Slovenci vidimo v izvedbi referenduma proti skupni dvojezični šoli zlorabo demokratičnih instrumentov in apeliramo na vse sodeželane, da naj ne podprejo referenduma, od pristojnih oblasti pa pričakujemo, da bodo vse storile za ohranitev in izpopolnitev dvojezične šole na južnem Koroškem.

Ob 70-letnici ustanovnega člana NSKS Janka Janežiča ga je obiskala delegacija NSKS, NT in KKZ na domu v Lešah. Dr. Grilc in dipl. inž. Kattnig sta se mu zahvalila za vso požrtvovalno sodelovanje v naših osrednjih ustanovah ter mu želela obilo zdravja, zadovoljstva in božjega blagoslova.

Tednikov komentar

PIŠE JANKO KULMESCH

Nogometna sezona je za nami, kmalu se bo začela nova: naša moštva se bodo borila za točke, pričakujemo lahko razne zanimive tekme SAK, Selanov, Šmihelčanov, Globašanov, Bilčovšičanov idr. Naš tednik in naši športni reporterji pridno spremljajo delovanje in nastope teh klubov. Včasih povzročijo tudi pri prizadetih večje razburjenje — predvsem, če zapišejo kritične besede, kar je lahko brez dvoma pozitivno: bralci berejo poročila z večjim zanimanjem, v prizadetih športnih vrstah pa pogostokrat pride do koristnih diskusij, brez katerih ni možno najti koristnih odločitev.

Naš časopis posveča športu precej prostora. Marsikateri (starejši) bralec sprva tega ni mogel prav razumeti in tudi danes so še bralke in bralci, ki v

„stare“ pesmi o Mojceju in Katrci. Gotovo smo tudi že videli, s kakšnim navdušenjem se podeželski otroci fantje na raznih travnikih posvečajo športni igri: če bi jih znali zajeti v slovenskih športnih klubih, ustvarili bi si prave narodne šole, pa „čeprav samo“ športne šole.

To seveda ni samo vprašanje politične volje. Finančnega aspekta pri tem ne gre spregledati! Že enkrat sem pisal o velikodušni finančni podpori matične domovine Danske njenim danskim bratom in sestram v nemški deželi Schleswig-Holstein: Danci imajo več kot 50 milijonov šilingov na razpolago, da lahko izvršujejo učinkovito športno dejavnost. Če bi koroški Slovenci od matične domovine za šport prejeli samo polovico manj denarja, bi bili

Šport in slovenščina

športnem dogajanju vidijo potratno časopisnega papirja, funkcionarjevih energij in narodnega denarja. Temu se niti ne čudim: razne narodnopolitične ustanove nikoli niso prav uvidele pomena športnih klubov. Tako so mladinsko delo omejili večinoma na petje, deklariranje in uprizorjanje oderskih iger.

Da ne bo nesporazuma: tradicionalne oblike mladinskega dela so (bile) v boju proti asimilaciji velikega pomena. Če bi slovenska prosvetna društva ali farna mladina to dejavnost ignorirala, bi po vsej verjetnosti tudi ne bilo več Slovencev na južnem Koroškem. Bili bi kvečjemu še raziskovalni objekt za zgodovinarja, naši potomci pa bi se o nas učili kot če bi bili stari Rimljani.

In vendar bi delali veliko, da, usodno napako, če bi spregledali dejstvo, da tudi naša mladina nadvse ljubi šport. Ne pridemo mimo dejstva, da se večji del mladincev v prvi vrsti zanima za žogo, nogometne tekme, smučanje itd. in manj za

srečni. Lahko bi namreč nagovorili precej več mladine, o kateri trdimo, da je naša bodočnost.

To pa seveda ni samo vprašanje financ. Slovenski športni klubi bi seveda morali biti to kar so — slovenski! Torej bi njih člani morali občevati v svoji slovenski materinščini. Podobno kot je to zapisano v § 2 pravil SAK: „Cilj SAK sta pospeševanje in koordinacija športne dejavnosti slovenske mladine na Koroškem.“ Zato tudi nikoli ne bi mogli npr. vzeti na znanje, če bi v slovenskem športnem klubu bil pogovorni jezik nemški. Slovenski nogometni ali atletski klub z nemškim pogovornim jezikom — to ne bi bilo učinkovito pospeševanje športne dejavnosti slovenske mladine na Koroškem: bilo bi to kvečjemu podcenjevanje športne dejavnosti za slovensko mladino.

To pa bi bilo usodno. Ne samo za slovenske športne klube, temveč predvsem za našo mladino. S tem pa tudi za našo bodočnost.

Pedagogi celovške UNI zahtevajo obvezen dvojezični pouk

Praksa dvojezičnega pouka je bila na sporedu univerzitetnega diskusijskega cikla na temo „Ima dvojezičnost na Koroškem bodočnost?“ Pogovor o dvojezičnem pouku je bil v ponedeljek, 25. junija na celovški univerzi. Na podiju so diskutirali Teodor Domej, dr. Peter Gstettner, dr. Mirko Wakounig, Irena Žele in Rozina Katz, diskusijo pa je vodila dr. Suzana Dermutz. Zanimanje je bilo veliko, med navzočimi je bilo mnogo učiteljev, ki so pridno posegali v diskusijo.

Enotnega modela za dvojezični pouk dejansko ni. To je prvi izsledke te diskusije. Vsem različnim modelom pa je skupna skrb učiteljev za dvojezični pouk in tudi to, da morajo učitelji učbenike in učne pripomočke v veliki meri izdelati sami — in to v prav tako veliki meri na svoje stroške. Obogatel s slovenskimi učnimi pripomočki doslej še nihče ni.

Podijski diskutanti so prakso dvojezičnega pouka razsvetlili od različnih zornih kotov in glavni žarki so: obligatni dvojezični pouk, ki je bil že od 1945-58, je bil na Koroškem uveden že leta 1845, a je kmalu bil ukinjen. Reforma avstrijskega šolstva je zgolj pragmatična in ne vsebinska. Kar se tiče dvojezičnosti, pa veljata samo dve postavki: ali trda enojezičnost ali pa skrb za dvojezično šolstvo in njegova gojitve.

Narodna skupnost, ki nima istih izobraževalnih možnosti tudi v svojem jeziku, to posebno velja za tehnične in gospodarske stroke, je obsojena na nazadovanje in zaostanek. Pomanjkanje dvojezičnih poklicnih, srednjih in višjih šol pospešuje odtujevanje Slovencev od lastne narodnosti. To odtujevanje se začne že v otroških vrtcih in ljudskih šolah, kjer je slovenščina prej ali slej tuj jezik.

Slovenski starši, ki svojih otrok ne pripravljajo k dvojezičnemu pouku, tem samo škodujejo. Kahadejeva trditev, da dvojezični pouk diskriminira „nemškokoroške otroke“, ne drži, kar dokazuje studija deželne vlade. Učiteljica Irena Žele pa je to nazorno pokazala tudi na primeru lastnega dvojezičnega razreda. Da bo uspeh dvojezičnih šol tudi v

bodoče zagotovljen, bojo potrebni razredi z nizkim številom šolarjev. Učitelj se lahko tedaj posveti vsakemu posameznemu učencu.

Slovenščina naj dobi več ur, in kar skupni red za slovenščino in nemščino je treba odpraviti. Število prijav oz. neprijav k dvojezičnemu pouku odvisi tudi od stališča učitelja do slovenščine.

Diskusanti so bili večinoma mnenja in prepričanja, da je obvezen dvojezični pouk najboljše pot za ohranitev dvojezičnega značaja naših krajev. Sedanja šolska ureditev vodi v slepo ulico enojezičnosti, izjeme so samo tam, kjer učitelji dejansko investirajo vse svoje moči. Prav tako so dejali, da je sedanja kampanja proti dvojezičnemu pouku dejansko poneumljevanje ljudi in gradi samo na strahu.

Obvezen dvojezični pouk pa je dolgoročno tudi tista pod-

Blekanov Nuža

Pa sem bil onkrat v Velenju pa sem rekel, mojmuš, mojmuš, to je pa že najbolj pobožno mesto v celi Sloveniji. Baral sem to pa baral sem ono, pa kogarkoli sem pobaral, skoraj vsak mi je odgovoril: „MOLIM!“

Mojmuš, mojmuš, sem si rekel, kaj kaj bo.

Podijski diskutanti (z leve: Teodor Domej, dr. Peter Gstettner, dr. Mirko Wakounig, voditeljica dr. Suzana Dermutz, Irena Žele in Rozina Katz) so ocenili prakso dvojezičnega pouka.

pora dvojezičnosti dežele, ki jo tudi zagotavlja. Samo nekateri kozmetični posegi v prid dvojezičnosti zamegljujejo samo pot v enojezičnost. Če družba ne bo naredila vsega za ohranitev dvojezičnosti, bo slovenščini odklenkalo in bo v naj-

boljšem primeru samo še folkloristični privesek dežele. Odkloniti je treba indoktrinacijo v smislu „nemško moraš znati, slovensko se boš že naučil“, hkrati pa je treba pospeševati bikulturne vrednote. Diskusija se je končala z moč-

Koristen obisk v Švici in na Nizozemskem

Na povabilo neke mednarodne organizacije s sedežem v Baslu in v Švici, ki se zavzema za pravice tujskih delavcev, beguncev in avtohtonih manjšin, sta se prejšnji teden mudila poslovodni tajnik ZSO dr. Marjan Sturm in ravnatelj SZI dr. Avguštin Malle na informativnem potovanju v Švici in na Nizozemskem.

V imenu obeh osrednjih organizacij koroških Slovencev sta informirala številne predstavnike družbenopolitičnega življenja v obeh deželah o situaciji slovenske narodne skupnosti na Koroškem.

V ospredju teh pogovorov je bila aktualna problematika dvojezičnega šolstva (težnja po apartheidu etc.)

Predvsem predstavniki tistih organizacij in ustanov v obeh deželah, ki delujejo na področju šolstva, so pokazali veliko zanimanje za tozadavne razmere na Koroškem.

V nešteti razgovorih in srečanjih je bilo ugotovljeno, da je informacijsko potovanje bilo koristno in potrebno predvsem iz vidika izmenjavanja informacij in bodočega sodelovanja. Bilo je ugotovljeno, da zahteva po uvedbi apartheida prekoračuje interese nacionalnih držav in s tem v določenem smislu postaja problem evropske razsežnosti.

V tem smislu je bilo dogovorjeno konkretno sodelovanje, ki se bo pričelo letos jeseni.

nim in jasnim „da“ za obvezno dvojezično šolstvo.

Ponedeljkova prireditev pa je pokazala, kako potrebni so taki in podobni pogovori. Mnenje, da bi bilo bolje, če bi se učitelji raje obrnili na inšpektorja, kot pa da sodeluje-

jo pri takih in podobnih diskusijskih krožkih, pa so navzoči zavrnil. Prav tako tudi izjavo, naj univerza ostane na tleh znanosti.

Franc Wakounig

Objektivna oddaja ORF o našem šolstvu

Zadnji torek smo lahko videli v oddaji avstrijske televizije „Inlandsreport“ prispevek o dvojezičnem šolstvu na Koroškem. Oddaja je bila res objektivna, ker je jasno prišlo do izraza to, kar si ljudje na južnem Koroškem tudi želijo: namreč miru in ne narodnostnega boja. Avstrijski televiziji in avtorjem tega prispevka velja naše odkrito priznanje za njihov pogum. Narodni svet jim je v posebnem pismu izrekel svoje zadovoljstvo v zvezi s to objektivno reportažo.

Posebno razveseljivo je dejstvo, da v tej oddaji niso prišli samo do besede slovenski zagovorniki dvojezičnega šolstva in miru na južnem Koroškem, temveč tudi ljudje, ki se svojčas v šoli niso učili obeh deželnih jezikov. Tako je npr. enojezična učiteljica Elisabeth Rodler (naše bralke in bralci jo poznajo z diskusije, ki smo jo imeli aprila 1984 s Haiderjem) rekla, da je njena mati, ki je bila Slovenka, zato ni prijavila k dvojezičnemu pouku, ker se je bala pritiska. Tembolj sedaj šmihelska učiteljica zagovarja dvojezični pouk, pa čeprav je ona samo enojezična. Tudi Peter Winkl z

Bistrice pri Pliberku ni obiskoval dvojezičnega pouka, a se je v oddaji jasno distanciral od zahtev KHD in FPO po ločevanju med južnokoroškimi otroki.

Bivši predsednik deželnega zbora Josef Guttenbrunner je nazorno nakazal konsekvence takega ločevanja: v tej zvezi je opozoril gledalke in gledalce oddaje „Inlandsreport“ na Ruf der Heimat iz leta 1970, kjer piše o znani politiki „Schlußstrich“.

Do besede sta prišla tudi predsednika koroške SPÖ in ÖVP Wagner in Knafel, ki se „previdno distancirata od gornje KHD in FPÖ“ (kot je bilo

rečeno v televizijski oddaji). Seveda pa oba nista pozabila poudariti, da je končna odločitev odvisna od tega, kakšno bo stališče večine. Z drugimi besedami: prvo načelo uradne politike večinskih strank, češ da večina odloča o usodi manjšine, ki nikoli nima šanse postati večina, velja za Wagnerja in Knafelja slej ko prej. Če bomo hoteli biti v naših prizadevanjih za narodno enako-

pravnost uspešni, bomo morali tudi v bodoče graditi izključno na naših lastnih silah.

Računamo pa lahko tudi s pomočjo naših prijateljev v večinskem narodu, katerih je — brez pretiravanja — vedno več. Da imamo prijatelje, ki se mdr. trudijo za pošten in objektivni prikaz našega položaja in naših problemov, to pa je dokazala konec koncev tudi torkova televizijska oddaja.

Strokovna šola za ženske poklice zavoda šolskih sester v Št. Petru pri Št. Jakobu v Rožu
vljudno vabi na

zaključno prireditev

v soboto, 30. junija in v nedeljo, 1. julija 1984.

KRAJ: šolska dvorana
ČAS: ob 14.30 uri

Spored skuša podati sliko delovanja šole s prispevki v jezikih, ki jih na šoli poučujejo, s prikazom izdelkov predelovanja tkanin in s krstno predstavo igre SINJA GORA HOREB.

Iz tehničnih vzrokov letos razstava šolskih izdelkov odpade.

V mrtvašnici in ob odprtem grobu — dr. Polanc počiva v skupni duhovniški grobnici — je zapel gimnazijski zbor. Dijaki so se dostojno poslovili od svojega profesorja, ki jim je bil tudi odkrit prijatelj. Vsi govorniki — ravnatelj gimnazije dr. Reginald Vospersnik, nadzornik in predsednik slovenskonemškega koordinacijskega odbora krške škofije dv. sv. dr. Valentin Inzko, ravnatelj Mohorjeve družbe dr. Hornböck, sošolec Ciril Lavrič in zastopnik absolventov gimnazije Herman Kelich — so se pokojnemu zahvalili za vso skrb in požrtvovalnost, s katero se je razdal za rast in omiko slovenske mladine na Koroškem, posebno kot profesor verouka.

Dr. Polanc pa je kot tih delavec tudi v literarno življenje koroških Slovencev vnesel mnogo novih impulzov, predvsem s prevodi iz francoščine in nemščine. Poleg vsega dela pa je še dolga leta urejal „Otrok božji“, „Družino in dom“ in letno poročilo Slovenske gimnazije. Celovski slovenski verniki in bolniki v celovski bolnici pa bojo dr. Polanca prav posebej pogrešali.

Maša zadušnica je bila v celovski stolnici.

Dr. Janeza Polanca bomo zelo pogrešali

Velika množica se je v petek popoldne poslovila na celovškem pokopališču Annabichl od duhovnika dr. Janeza Polanca, bivšega profesorja za verouk na Slovenski gimnaziji in inšpektorja za verouk. Pogrebne svečanosti je vodil krški škof dr. Egon Kappellari, ki je orisal dr. Polanca kot človeka z globokim zaupanjem v Boga.

Rajni dr. Polanc je zapustil vrzel, ki jo bo le težko izpolniti. Pregloboke so njegove stopinje v naši zavesti, da bi jih še tako hud metež mogel zamesti.

Naј počiva dr. Janez Polanc v božjem miru in med svojimi ljudmi, ki jim je toliko dal.

Prijatelju v spomin

Skoraj banalna je ugotovitev, da se človek zaveda dragocenosti šele takrat, ko je ni več. Ko izgubiš prijatelja, se šele v resnici zaveš, kaj si imel. Takrat začneš obujati spomine, ki naj bi prinesli pred oči, oživili človeka, čigar izguba ja zapustila globoko, čeprav nevidno rano.

Bilo je leta 1948 ali 1949 v šentprimoški ljudski šoli. Bil sem že v drugem oddelku prvega razreda? Naš veroučitelj Lovro Kaselj, zdaj župnik v Hodišah, je prišel v razred v spremstvu mladega duhovnika. Nismo ga poznali, a bil nam je vsem prijeten. Koj kmalu smo zvedeli, da je to novi kapelški kaplan Janez Polanc; v Železni Kapli je bil takrat župnik Aleš Zechner.

Kolega na Slovenski gimnaziji sva postala septembra 1965. Bil je vesten, tih stanovski tovariš, nikdar ne vsiljiv, do vsakega prijazen, z dejanji je prepričal. Le red-

kokdaj, če sploh, se je glasno nasmejal, nasmešek je bil pogostokrat na njegovem obrazu. Slabe volje nikdar ni širil, ne spominjam se, da bi on bil kdaj rekelkomu žalo besedo. Kadar smo bili — ne z njim — v sporih, je skušal izravnati, kjer in kar se je le dalo. Pogostokrat je omilil ali celo spravil napetosti s svojim suhim, nekaterim morda nekoliko ciničnim, a vedno prijetnim, nikdar žaljivim humorjem.

Cenili, spoštovali smo ga zaradi njegove kolegialnosti. Nihče od nas ne more prešteti tistih ur, ki jih je rajni Janez Polanc žrtvoval v brezplačnem delu naši skupnosti, narodni in gimnazijski. Iz zaupanja, ki smo mu ga dali, smo ga izvolili leta 1967 tudi v prvo gimnazijsko personalno zastopstvo. Bil je odkrit, zares poštenjak, imel je jasno prepričanje, spoštoval in upošteval je prepričanje svojega sobesednika.

Dijakom je bil zgleden učitelj in vzgojitelj, bil jim je vedno spet zagovornik v učiteljski zbornici. Dajal jim je iz svoje bogate zakladnice znanja. Od prvih začetkov naše gimnazije pa do upokojitve lani jim ni bil samo učitelj verouka. Ni jim pomagal samo duhovno in duševno. Tudi denarno jih je podpiral. To je bilo za njega nekaj samo po sebi razumljivega. Niti besede to ni bilo vredno, kakor tudi nikdar ni godrnjal, če je moral kakega obolelega ali drugače zadržanega kolega ali kolegico zastopati. Šel je v razred. Sam je zelo malo manjkal. Mnogokrat je prišel v šolo prehlajen, bolan. Ni tožil, le kadar ga je glava prehudo bolela, je potožil.

Pogovori z njim so bili rodovitni. Iz svojega obširnega mnogostranskega znanja je črpal in črpal. Naj si ga baral kaj teološkega, kaj iz zgodovine, iz jezikoslovja, če je vedel, je odgovoril, kolikor je vedel, povedal pa je tudi, kje je tam pa tam kraj njegovega znanja. Latinščina in gr-

ščina sta mu bili zelo pri srcu. Večkrat mi je pravil, kako se že veseli, da bo mogel v pokoju brati Homerjevo Iliado v grškem izvirniku.

Sploh je bil poln načrtov za čas upokojitve. Bral bo knjige, je pravil, veliko bral in še to pa ono, pa potoval bo tudi; potovanja v sveto deželo se je še prav posebno veselil.

Septembra lani nas je zapustil kot kolega, zadnji petek smo se od njega poslovili na celovškem pokopališču.

Ničesar, bi rekli, razen trpljenja ni imel od svojega pokoja. Pa vendar, v sveti deželi uživa svoj mir in pokoj.

Tih je bil, tiho je od nas odšel. Celu umirat je odšel daleč stran. Nam, ki smo ga spoštovali, cenili kot človeka, kot stanovskega tovariša, kot duhovnika, ki smo ga imeli radi, ostane tiha žalost in bridka zavest, da smo izgubili prijatelja. V veri smo prepričani, da se bomo spet videli.

V časti nam bo njegov spomin

Jože Wakounig

N A Š

Naš športni reporter Silvo Kumer se je pogovarjal z novim trenerjem SAK Jagodičem o bodočnosti Slovenskega atletskega kluba.

G O S T

„... ob koncu prvenstva bom odgovoren tudi za uspeh!“

Novi trener SAK Alojz Jagodič
Našemu tedniku: „Z lepo, dinamično, hitro in učinkovito igro bomo postali prvak in pridobili naše navijače zopet nazaj na Košatovo igrišče.“

NT: Iz katerih vzrokov ste zapustili ASK in prevzeli SAK, ki je izpadel iz lige. Ni bil to za Vas korak nazaj?

Jagodič: Pri ASK nisem mogel od moštva v naslednji sezoni pričakovati večjega uspeha. Višek smo z letošnjim 8. mestom že dosegli, ojačiti se pa klub ni hotel. Zaradi tega sem prevzel SAK, ker je zame tudi v podligi izredno zanimiv. Poleg tega sem pa zdaj začel delati v Celovcu in mi je tako lažje trenirati celovški klub.

NT: SAK je preteklo sezono izpadel s sedmimi točkami zaostanka pred predzadnjimi. Kje so bili glavni vzroki tega neuspeha?

Jagodič: SAK je bil gotovo

Kot smo že v zadnji številki poročali, bo v naslednji sezoni treniral SAK trener Alojz Jagodič. Še pred začetkom nje-govega dela smo se pogovarjali z njim o bodoči sezoni. Jagodič se je rodil 24. 3. 1946 v Spodnji Račici pri Mozirju in se je 1953 s svojimi starši preselil na Koroško. Njegova nogometna pot se je začela pri ASK, sledili so celovška Austria, ASK, Rapid, Austria Beljak in Spittal. V času, ko je igral pri Rapidu, je igral 4krat v A-representanci in 24krat v B-representanci. Osebnostno označuje kot svoj največji športni uspeh tekmo avstrijske reprezentance proti Braziliji, kjer je pred 140.000 gledalci končal Pele kariero. Trenersko pot je začel pri Spittalu, kjer je postal trikrat zapovrstjo prvak koroške lige in je vstopil v 2. ligo. Nato je prevzel ASK, kate-rega je prvo leto rešil pred izpadom.

eno izmed najboljših moštev lige. Ni pa znal svojih kvalitiet prav izkoristiti. Igral je jugoslovanski nogomet, ki je sicer dober, toda brez vsakega učinka in zaradi tega neuspešen. To smo videli tudi letos na evropskem prvenstvu.

NT: Tehtni vzroki neuspeha so bili tudi slab obisk treningov in slabi pogoji za trening. Kako bo s tem v novi sezoni?

Jagodič: Odbor mi je zagotovil, da bo Košatovo igrišče v zadostni meri na razpolago. Kar se tiče obiska treningov, je vse vprašanje discipline in motivacije.

NT: Na kakšen način hočete motivirati moštvo, ki doslej nikoli ni bilo vajeno discipline in reda?

Jagodič: Jaz sam in moja prisotnost morata biti motivacija v zadostnem merilu.

NT: V moštvu je nekaj igralcev, ki doslej niso vedno jemali nogometa resno in so tudi temu primerno živeli in igrali. Kako boste rešili te težave?

Jagodič: Vsako nedisciplino bom že na začetku zatrl. Vem, da je v moštvu vrsta posameznikov, ki znajo igrati odlično

nogomet, če le hočejo. Pri meni se bodo morali vsi, brez izjeme, podrediti skupnemu cilju. Le če bo moštvo enotno in da se bo vsak boril za vsakega, bo uspeh možen.

NT: Kdaj in kako se bodo pričele priprave za podligo. Na kaj boste polagali posebno važnost?

Jagodič: V soboto igramo turnir na Metlovi, kjer bomo preiskusili nekaj legionarjev. Že v torek pa bomo začeli z rednim treningom. Posebno važnost bom polagal sprva na kondicijo, nekoliko pozneje pa predvsem na taktiko in tehniko. Predvsem bomo izboljšali taktiko v igri, potem sem si uspeha gotov. Trenirali pa bomo trikrat tedensko, pred pripravami mogoče celo štirikrat. Priprav verjetno ne bomo potrebovali.

NT: Ali bodo ostali v naslednji sezoni vsi igralci pri klubu oz. se bo SAK ojačil še dodatno z novimi igralci?

Jagodič: Odbor mi je zagotovil, da bodo ostali vsi igralci članskega moštva pri klubu. Gotovo je, da bomo kupili dva nova legionarja, katera bomo

izbrali na pripravljalnih tekmah. Po vsej verjetnosti bomo dobili v moštvo tudi dva nemškogovoreča nogometaša. To bi bil mdr. Stern od PSV/ASK, ki bi lahko kot zadnji branilec ojačil obrambo.

Če bi bilo finančno možno, bi si pa želel tudi Sišiča, ki je v mojih očeh še vedno odličen nogometaš.

NT: Prevzeli ste klub, ki se bistveno razlikuje od vseh drugih, ki ste jih doslej trenirali. SAK je klub koroških Slovencev in ima tudi nalogo pospeševati slovenske športnike. Kakšen odnos imate do Slovencev in kakšen bo pogovorni jezik z igralci?

Jagodič: Mislim, da zaradi jezika ne bo nastalo večjih težav. Znam pismeno slovensko in bom vodil tudi treninge v slovenščini. Na prvem pogovoru z igralci smo se že pogovarjali slovensko. Mislim pa, da bosta bistvena žoga in igra za naš skupen uspeh.

NT: V moštvu sta tudi še dva študenta, ki študirata na Dunaju in v Gradcu. Kje bosta ta dva trenirala oz. boste igrali brez njih?

Jagodič: Gotovo ne. Velik bo na Dunaju treniral pri Sportklubu, kjer trenira moštvo moj prijatelj Rudi Flögl. Za Martina Hobla bom še našel rešitev. V prvih mesecih sta mi tako oba na razpolago.

NT: Kakšen je torej vaš cilj v prvem letu?

Jagodič: Na vsak način mesto med prvimi tremi. Če bodo izpolnjene vse moje želje, sem prepričan, da bomo postali prvak in da se bomo povzpeli v koroško ligo. Ker sem edino jaz sam odgovoren za vsa športna vprašanja, bom ob koncu odgovoren tudi za uspeh.

Sobota je, 23. junij 1984. Ob pol desetih je pričakal pred sedežem Skupščine mesta Maribor na ulici Heroja Staneta 1. mariborski podžupan inž. Rajko Kramberger koroške Slovence iz Doba in Podkrajja pri Pliberku, iz Čirkovč in z Blata, iz Tinj, Celovca in Ljubljane.

Obhajali so 40—letnico njene usmrtilve. Junaška partizanka Jožica Flander, r. Možina, se je rodila 19.12. 1906 v Rakitniku 19, 4 km od Postojne ob cesti proti Reki. Njen oče Janez Možina je ril po ameriških rudnikih s trebuhom za kruhom in si poleg nekaj sto dolarjev nabral tam tudi astmo. Prodal je revno skalnato posestvece na Krasu in kupil žlindrovo kmetijo v Dobu. Jožica je bila najmlajša od osem otrok, ko se je družina preselila na Koroško. Imela je tedaj šele tri leta. Hodila je potem v šolo na Humcu in pridno delala na polju. Ko je odrasla, je šla služiti v Maribor, v slovensko mesto. Tam je spoznala podoficirja jugoslovanske kraljeve vojske Franja Flandra in se z njim poročila. Nekaj let pred Hitlerjevimi vdorom je zbolela za tuberkulozo, zato so ji napolnili pljuča z zrakom, da ne bi izkrevavela (pnevmotoraks).

Že zgodaj se je vključila v ilegalno delo OF na južnem bregu Maribora. Rada se je vračala v svoj domači kraj — v Pliberk k bratu mesarju Janezu Možinu in v Dob k sestri Ivani, poročeni Messner, vlg. Peter, k bratu Jožetu, vlg. Žlindru in vlg. Boharju, ker je bila poročena njena sestra Meta, tedaj že pokojna, nakupovala tam za partizane jajca in mast, v Pliberku v apoteki pa sanitetni material. Organizirala je v Mariboru celo mrežo ljudi za osvobodilno fronto. Pred zasledujočimi gestapovci se je večkrat umaknila prav v Dob na svoj dom. In prav tja se je pomladi 1944 pripeljal sam mariborski Ortsgruppenführer z gestapovcem Dasikom in jo aretiral. Pri Boštjanu, dobovski cerkvi, jo je potisnil v avto, da ne bi zbujal preveč pozornosti med vaščani. In odtlej nikoli ni več videla svojega koroškega doma.

Ta kraško-koroška Slovenka je mučenica slovenskega naroda. Gestapovci so jo imeli zaprt v samici, da bi jim iz-

**Ne bojte se!
Nikogar nisem in
ne bom izdala...**

dala imena partizanskih kurirjev in borcev. Tako piše Milica Ostrovška v triologiji „Kljub vsemu odpor“ o naši junaški koroški Slovenki na strani 320/II:

„V eni celic sodnijskih zaporov so bile nekega majskega večera politične jetnice posebno potrte. Njihovo tovarišico Jožico Flander so zjutraj ob sedmih gnali na zaslišanje in je še sedaj, ko so že zdavnaj povečerjale, ni bilo nazaj. Ko so jo končno — proti osmi uri — prignali, ji je bilo lice posinelo, izraz top. Jetnice so zadržale sapo. Jožica je sedla počasi na stol, počasi, odsotno menčala roke in gledala izgubljeno predse. Nobena je ni hotela motiti. Preden so morale ugasniti luči, je stopila k njej Katarina Slana:

—Boš legla, Jožica?

Zadržnila se je, jo pogledala s trpečim pogledom in samo odkimala. Jetnice so med seboj samo šeptale. Nenadoma so zaslišale zamolkel šum. Jožica je gotovo padla nezavestna na tla. Vseprek so

za ta žalostni praznik. Erna Rittlop, predsednica občine Tabor, je pozdravila koroške goste, med njimi — predsednika koroških partizanov Lipaja Kolenika, podžupana pliberške občine Mirka Kumerja, ki je zastopal zadržanega župana, člana CK Komunistične partije Avstrije dr. Mirka Messnerja in držav-

Maribor počastil spomin na Korošico Jožico Flander-Meto

zakričale na pomoč:
—Hilfe, Hilfe!“

Poročilo Muzeja narodne osvoboditve v Mariboru pravi, da jo je ustrelil gestapovec Franc Wiegela na poti proti Slovenjemu Gradcu v bližini Breznega. Tako je razvidno iz procesa proti gestapovcem l. 1947 v Mariboru.

Žandarmerijska postaja v Breznem ni zabeležila, kje so jo zagrepli. Zbrisala je sled za njo. Tako slovenski narod, osvobojen hitlerije, danes ne ve za njen grob. Vejo pa za njo tisoči otrok v vrtcih vzgojnovarstvene organizacije, ki nosijo njeno ime, vejo Mariborčani v ulici Jožice Flandrov.

Milica Otrovška je pretresljivo poročala o njenem trpljenju v slavnostni dvorani tovarne brusov Swaty, t. j. v krajevni skupnosti, ki nosi ime Jožice Flander. Janko Messner, nečak Jožice Flander-Mete, je za spominsko slavnost prevedel odlomek iz Kärntner Heimatbuch in prebral pesem v njen spomin, ki jo je napisal prav

nega tožilca dr. Mirka Boročnika, ki sta oba sorodnika Flandrove.

Slovensko himno, partizanske in narodne pesmi je doneče zapel moški zbor v svetu znane tovarne brusov, s Koroškega se je pripeljal ženski tercet Kor. part. zbora in navdušil Štajerce v dvorani, za zaključek pa so Korošci poslušali še izbran recital iz slovenske partizanske poezije.

Potem so jih družbenopolitične organizacije in predstavniki tovarne Swaty povabili na kosilo v dvorano.

V zahvalni besedi je dejal Janko Messner: „Antifašizem ni bil samo zadeva naše koroške mučenice Jožice Flander. V smokingu in rokavicah nas pritiska še zmeraj in že spet novi nacizem na Koroškem. Zato bi morali zmeraj in povsod nositi besede dr. F. Sušnika, zapisane na gestapovski mučilnici v Dravogradu, v glavah in v srcih: Tu kraj je strašnih muk, naj pomlje vnuk, kaj je svobode cena!“

J. K.

Vogrče: Franc Konečnik †

Dolgo je ključoval boleznim in starostnim težavam, in česar se je družina bala, se je zgodilo: v petek, 8. junija je nehalo biti srce dobrega, plemenitega Konečnikovega očeta Franca. Umril je v 81. letu prav na svoj rojstni dan.

Njegovo življenje je veljalo družini, cerkvi in narodu. Rodil se je 8. junija 1903 v ugledni družini, saj je bil oče 40 let cerkveni ključar. Za očetom je sin Franc vestno in požrtvovalno opravljal to službo 35 let, dokler ni oslabil. Cerkev mu je bila drugi dom in je zelo skrbel za njene zadeve. V trajen spomin pa nosi njegovo ime mali zvon, ki ga je kupil za vogrško cerkev.

Rajni oče je bil globoko veren in zaveden Slovenec. Zato se je tudi pred zadnjo vojno kulturno udeleževal v „Slovenskem izobraževalnem društvu“. Bil je ustanovni član „Požarne brambere“ (poznejšega gasilskega društva) in je tedaj tudi sam kupil brizgalno na ročni pogon.

Kakšen ugled in kakšno spoštovanje je užival doma in drugod, je dokazal pogreb na Binkošti popoldne, da tako velikega menda še ni bilo v Vogrčah. Od domače hiše v cerkev so ga pripeljali lovski tovariši, spremljali so ga tudi gasilci. Ker domačega župnika ni bilo doma, ga je sprevidel in pokopal žvabeški župnik g. Simon Wutte. V pridigi je prikazal značajne

ga in vernega moža, kakršnih danes posebej potrebujemo.

Ob grobu je spregovoril še podžupan Mirko Kumer Črčej. V imenu občine se je zahvalil za sodelovanje, ker je bil tudi odbornik prejšnje občine Blato. Omenil je tudi, kako je v starih poročilih o izobraževalnem delu povsod našel Konečnikovo ime.

V imenu lovcev se je poslovil od njega g. Ignac Domej Zgonc. Omenil je njegovo ljubezen do narave in kako je bil rajni v lovski družbi vedno vesel in šaljiv. Lovski rogovi so mu zadneli v slovo.

Cerkveni zbor mu je zapel pri domači hiši, v cerkvi in na pokopališču. Kdo bolj ne zasluži tega kot rajni, ki je od mladosti do zadnjega sodeloval pri vseh pogrebi.

Vogrče so izgubile pomembno osebnost. Rajni je bil živa zgodovina in oblikovalec farnega življenja skozi zadnjih 70 let, družina pa je izgubila skrbnega in ljubečega očeta. Njegov naslednik sin Franc je prevzel kmetijo, postal pa je tudi on kot tretji Konečnik cerkveni ključar. Pričakujemo, da bo vreden naslednik in da bo hiša še uživala tak ugled.

Ženi Mariji in otrokom Francu, Šimeju in Micki z družino izrekamo iskreno sožalje.

Sožalju se pridružuje tudi Naš tednik, katerega zvesti naročnik in bralec je bil naš rajni.

Moški zbor SPD „Edinost“ iz Pliberka, ki ga sedaj vodi Joško Kert, je preteklo soboto praznoval 50-letnico. Daljšo reportažo o slavljenju bomo objavili v naslednji številki.

Šlemcova mama praznovala 80-letnico

24. junija je v krogu svojih domačih in znancev praznovala svoj 80. rojstni dan Katarina Blüml, pd. Šlemcova mama iz Št. Janža v Rožu. Zibelka ji je tekla pri Tišlerju v Št. Janžu, kjer je preživela tudi mladostna leta. Domačijo pri Tišlerju je prevzel brat, ki ima danes gostilno. Šlemcova mama je najprej hodila v šolo doma, nato pa še v strokovno šolo šolskih sester v Št. Jakobu v Rožu, kjer jo je poučeval še župnik Matej Ražun. Toda šolanja v Št. Jakobu ni mogla dokončati, ker se je začela prva svetovna vojna in je oče bil vpoklican k vojakom. Tako se je morala ona vrniti domov. Pozneje je obiskovala še tečaj v strokovni šoli v Št. Rupertu.

Katarina Blüml

Leta 1930 se je poročila na Šlemcovo kmetijo, kjer je dala petim otrokom življenje. Toda zakonska sreča je trajala le pet let in pol, ko ji je umrl mož. Najmlajši sin Mihej, ki dela danes v Mohorjevi, je bil tedaj star šele tri mesece. Tako je Šlemcova mama morala vzgojiti otroke sama in je tudi nadalje sama vodila kmetijo, poleg tega pa še mutni mlin. Kmetje iz vse okolice so prinašali k Šlemcu svoje žito, da so ga tam mleli. Poleg tega je Šlemcova mama tudi še pekla kruh za vso okolico.

Življenjska pot ji ni bila posejana z rožami, dela je bilo dosti, a bili so lepi časi, tako pripoveduje danes Šlemcova mama, ki živi v glavnem pri sinu Mihiju.

Pri vsem tem delu pa je našla tudi še čas za oskrbovanje mežnarije v domači cerkvi in za ročna dela. Že kot mlada deklica je bila aktivna pri domačem društvu, kjer je igrala Miklovo Zalo in še tudi pri drugih igrah. Pela je tudi pri cerkvenem zboru.

Že zmeraj je rada prebirala slovenske knjige, posebej pa

še Naš tednik, katerega ima naročenega že 35 let, se pravi od začetka izhajanja. Jubilantki iskreno čestita ob visokem življenjskem prazniku tudi uredništvo Našega tednika.

ČESTITAMO VAM

Peter Mešnik, pd. Žnevkov oče, ki je že 60. let organist v cerkvi v Gorjah pri Bistrici na Zilji, praznuje 75. rojstni dan. Iskreno čestitamo!

Občinski odbornik EL v Šmarjeti v Rožu Janez Korenjak praznuje te dni svojo 79-letnico. Za ta praznik mu iskreno čestitamo in mu želimo še obilo zdravih let.

V Svatnah praznuje Mikelnov oče svojo 76-letnico. Iskreno čestitamo.

V Podgradu pri Medgorjah praznuje Janez Dovjak svoj 73. rojstni dan. Iskreno čestitamo!

Alojz Polovšek iz Humč praznuje te dni svoj 65. rojstni dan. Iskreno čestitamo.

V Stari vasi praznujeta Beta in Hanzl Smolnik 30-letnico poroke. Iskreno čestitamo.

Julijana Grilc, mati predsednika NSKS, je praznovala 83-letnico. Iskreno čestitamo!

75-letnica SPD „Kočna“ iz Sveč

29. avgusta so ustanovili Slovensko katoliško izobraževalno društvo „Kočna“ v Svečah. 21. januarja 1906 je nastalo skupno prosvetno društvo za območje današnje bistriške občine; leta 1908 pa so ustanovili posebno društvo za Št. Janž, leto pozneje za Sveče in okolico. Prijetne in manj prijete dogodke, težavna in uspešna obdobja sveške „Kočne“ so nanizali častni govornik dr. Valentin Inzko in Marja Feinig, Käthe Frantar pa Fabjan Hafner ob proslavi 75-letnice „Kočne“ v občinski dvorani na Bistrici v Rožu.

MPZ „Kočna“ pod vodstvom prof. Antona Feiniga

Dopoldne je kazalo slabo, vendar je v nedeljo, 24. junija, sonce le premagalo oblake. Jeseniški železarji pod vodstvom Ivana Knifca so se morali dopoldne umakniti v Adamovo dvorano, popoldne pa so le mogli zagosti na trgu pred občinsko hišo. Predsednik dr. Janko Zerzer je pozdravil občinstvo, ki je do kraja napolnilo občinsko dvorano; posebnega pozdrava so bili deležni župan Othmar Baurecht, jugoslovanski generalni konzul Marko Kržišnik, predsednik NSKS Matevž Grilc, zastopnik KKZ Herbert Seher, podpredsednik ZSO Franc Kukovica, podpredsednik SPZ Hanzl Weiss, vodja bistriškega občinskega urada Hubert Gradenegger, dekan Leopold Kassl, navzoči občinski odborniki, zastopniki sosednjih občin in seveda vse nastopajoče skupine.

Slavnostni govornik dr. Valentin Inzko, ki je bil dolga leta predsednik „Kočne“, je orisal pomen delovanja sveškega prosvetnega društva v preteklosti, predvsem pa v sedanjosti, ki je seme prihodnosti. Spomnil se je ti-

stih, ki so v preteklosti delovali za društvo in dali v dobi nacizma življenje za narod, poudaril je važnost povezovanja s slovenskimi društvi in društvi nemškega soseda na Koroškem, pa sodelovanje s kulturno-prosvetnimi ustanovami v SR Sloveniji in slovenskem zamejstvu, predvsem z rojaki v Furlaniji-Julijski krajini.

Župan Othmar Baurecht je v obeh deželnih jezikih čestital v lastnem imenu in v imenu občinskega zastopstva, se zahvalil za delo v prid občinski skupnosti in zaželel vse najboljše za prihodnost.

Čestitke so izrekli tudi predstavniki bilčovške Bilke (Rupert Reichmann), SPD iz Šentjanža (Hanzl Weiss) in komornega moškega zbora Anton Tomaž Linhart iz Radovljice. Razen domačega moškega zbora, ki ga vodi dr. Anton Feinig, so spored s pesmimi oblikovali še mešani pevski zbor SPD „Bilka“ iz Bilčova (Urh Kassl), AGV „Harmonie“ z Bistrice (Franc Kiesslinger), zbor A. T. Linhard iz Radovljice (Anton Iskra) in mešani pevski zbor iz Sveč (Anton Feinig). Poseb-

na obogatitev in popestritev pa sta bili otroška plesna skupina SPD „Trta“ iz Žitare vasi (Irena Brežjak) in plesna skupina žitajske „Trte“ (Slavka Kukovica), ki se je predstavila z belokranjskimi plesi.

Med prireditvijo so se spomnili tudi tistih društvenikov, ki so v najtrših časih naše zgodovine dali življenje. Padli so na raznih frontah, v partizanih, umrli v kacetih in v zaporih. 6. maja 1944 so padli kot partizani Aleš Einspieler, Flori Križnar in Valentin Schwarz.

Predsednik Janko Zerzer je počastil tudi stare pevce in člane; odličja so prejeli Valentin Malec z Mač, Peter Sottovia iz Sveč, Gustl Pak z Bistrice, Anton Plavc iz Zgornjih Kraj in Anton Zerzer iz Sveč.

SPD „Kočna“ iz Sveč je nekdaj zelo močno gojilo igralsko dejavnost. Prvo igrilo so zaigrali na svečnico leta 1910. Dolga leta je bil duša odrske dejavnosti župnik Viktor Ruprecht. V novejših časih je bilo treba dejavnost preusmeriti in popestriti.

Vsako leto priredijo matersko proslavo in božičnico, uveljavil pa se je tudi sveški pust. Poleg tega prirejajo poletne piknike, tudi športnim dejavnostim se posvečajo, prirejajo dneve domače kuhinje in domačih pripovednikov. Seveda ne smemo pozabiti slikarskega tedna. Umetniška ustvarjalnost pa je močno povezana s profesorjem Francetom Goršetom, ki se je pred več kakor desetimi leti naselil v Svečah.

Želimo sveški „Kočni“ še veliko uspehov v prizadevanjih za živo slovensko besedo in ustvarjalno slovensko kulturo.

Vsakoletna zaključna razstava kulturni spored Kmetijsko gospodinjke strokovne šole v Št. Rupertu privabita obiskovalce od blizu in daleč. Tudi letos ni bilo drugače. V soboto, 23. 6. in nedeljo, 24. 6. 1984 ljudje kar dajali kljuko v roke. Prišli so in si ogledali razstavo kuhinjskih dobrin in rokavskih ter šivilskih izdelkov in da spoznajo, da šola v Št. Rupertu dekleta navaja tudi h kmetijskemu delu.

Vidni sapvi temeljite izobrazbe

Letošnji kulturni spored je obsegal petje, instrumentalne in plesne točke ter igro Antonijo. V nagovoru je dr. Pavel Apovnik omenil izreden pomen široke izobrazbe, posebno pa je poudaril važnost knjige. „Že mladega otroka moramo navajati k branju,“ je menil. Vključevanje v prosvetna društva, zbornice, odrske skupine in farno skupnost je važen dejavnik izobraževanja in krepitev narodne zavesti. Absolventke šentrupeške šole pa so pokazale, da se znajo vključiti v kulturno delo naše narodne skupnosti, je zaključil govornik.

Kulturni spored je bil zelo pester, videlo se je, da dekleta dobivajo v zavodu poleg temeljite strokovne izobrazbe tudi krepko kulturno zavest.

Naj kratko naštejemo posa-

mezne točke: uvodoma je zapel zbor deklet pod vodstvom sr. Dominike. Sledil je govor dr. Pavla Apovnika, zatem pa v soboto nastop orkestra diatoničnih harmonik iz Ljubljane, ki ga vodi Zvonko Ortan, v nedeljo pa nastop Pevsko-instrumentalne skupine iz Žvabeka, ki jo vodi Rozina Katz. Igra „Antonija“ je potrdila, da v Št. Rupertu gojijo tudi odrsko dejavnost. Po igri so ponovno zapela dekleta, kaplan Janez Tratar pa je zbral kitaristke in z njimi naštudiral nekaj pesmi. Spored so zaključila dekleta z izvajanjem ljudskih plesov iz Podjune, vezanih na teriteve.

V prostorih zavoda je bila bogata razstava tort in drugih sladkarij, ročnih del (veznine, pletenine, sveče in plišaste živalce) in šivilskih izdelkov. Koliko se za razstavljenimi deli skriva dela, je možno samo okvirno presoditi.

Kuhinjske dobrote so sladokusci med obiskovalci tako

pokupili, zanimanje za prte in druge vezenine pa tudi ni bilo manjše.

Zaključne prireditve so se tudi tokrat udeležili vidni zastopniki političnega, kulturnega, šolskega in cerkvenega življenja v deželi, kot velikovski župan Paulak in podžupan Waldner, podpredsednik NSKS mag. Warasch in tajnik Wedenig, ravnatelj Slovenske gimnazije dr. Vospornik, škofijski kancler Mihi Krištof, predsednik KKZ dr. Zerzer in podpredsednik Kaselj, predsednik SPD „Velikovec“ Kuchling. Poslovedeči predsednik deželnega šolskega sveta Kircher, ki sicer vsako leto obišče zaključne prireditve, si je letos mogel ogledati samo razstavo.

Strokovna šola v Št. Rupertu pa skuša obdržati stike tudi z nekdanjimi absolventkami, oz. one z njo. Pred 25 leti je absolvirala šola Lenčka Kralj iz Grabelj pri Pliberku, sedaj

(dalje na 15. strani)

Petrarkova nagrada:

Gustav Januš po sledih lepote

Pred tedni je mednarodna žirija Gustavu Janušu dodelila letošnjo Petrarkovo nagrado. Ob koncu minulega tedna je Hubert Burda, ustanovitelj nagrade in založnik, podelil Janušu to internacionalno ugledno priznanje in 25.000 nemških mark. Podelitev je bila v Villneuvu blizu Avignona, kjer je veliki italijanski lirnik nekaj časa živel.

Nagrajenec Gustav Januš

Gustav Januš je dobil nagrado za pesniško zbirko „Gedichte“, ki jo je Peter Handke prevedel iz slovensčine v nemščino in jo izdal v založbi Suhrkamp v Frankfurtu. Handke sam je kot

član žirije predlagal, da bi se letošnja nagrada dodelila slovenskemu umetniku. Zbirka je v originalu izšla v celovski Mohorjevi založbi.

Slavnostni govornik ob podelitvi je bil Peter Handke, ki je med drugim rekel, da se lepota le težko vidi, a Gustav Januš ji je z vsako svojo pesmijo na sledi. Ob tej priliki je Handke nastopil tudi proti celovski Bachmannovi nagradi, kamor so ga ob prvem razpisu tudi povabili, a se, kakor vemo, ni hotel udeležiti.

V Avignon so dospeli med drugim tudi prejšnji nagrajenci in Handkejevi ter Januševi prijatelji. Prišli so Gerhard Meier, Alfred Kolleritsch, Urs Widmer, Lars Gustafson in drugi. Januš sam je bil v Avignonu z ženo in hčerko.

Petrarkovo nagrado, ki se je desetkrat in letos zadnjič podelila, so doslej prejeli: R. D. Brinkmann, Sarah Kirsch in Ernst Meister (skupno leta 1976), Herbert Achternbusch, Alfred Kolleritsch, Zbigniew Herbert, Ludwig Hohl, Thomas Tranströmer, Ilse Aichinger, Gerhard Meier in Gustav Januš.

Petrarca-Preis 1984
Gustav Januš · Gedichte
Bibliothek Suhrkamp

Gustav Januš
Gedichte
Bibliothek Suhrkamp

Aus dem Slowenischen von Peter Handke
121 Seiten. BS 820, DM 14,80

»Gedichte eines Einzelgängers, eines Träumers, dem Traum und Tagtraum zur lebensspendenden Quelle werden.« *Salzburger Nachrichten*

»Die bildhafte Sprache reißt mit, sie bestätigt auf subtile Art die schöpferische Eigenart...« *Österreichischer Rundfunk*

In Ihrer Buchhandlung.
Prospekte: Suhrkamp Verlag, Suhrkamp Haus,
6 Frankfurt 1; American Orders: Suhrkamp/Insel
Publishers Boston, Inc., P.O. Box 2007, Cambridge,
MA 02139, USA

Nekateri so se s pogledi sprehodili po vsem prostoru, se za hip ustavili zdaj pri tej zdaj pri drugi sliki, pa se znova vrnili k profesorjeve-mu čopiču, njegovi roki in sliki, ki je prav te trenutke dobivala svojo dušo.

Profesor je odložil čopič, se toplo zazrl mladim ljudem v oči in jih tiho pope-ljal po svoji „galeriji“. Naj-dalje so se ustavili pri njego-vih „beračih“, polnih otožne miline, zavržene neboljnosti, pa tudi izvirne šegavosti, še bolj pa v upor vzkríkajo-če trmoglavosti.

Mladi so sedli na staro zo-fo in že majave stole v kotu, profesor je ostal na nogah sredi med njimi.

„Izdali boste torej alma-nah. Pa bi radi opremo in celo portrete. Dobro. Posku-sil vam bom ustreči. Ker vas imam rad. In ker mi je všeč vaša zavzetost. Dokazuje, da ste mladi in da hočete nekaj ustvariti. Vsi smo poklicani k ustvarjanju. Vsak na svoj način. Kakšen bo pa naslov vaše knjige?“

„Majolika, gospod profes-or,“ je razlagal Stane. „Na martinovanju, pred tednom dni, smo se o tem dogovori-li, ko smo imeli literarni več-er.“

„Lepo ime. Odlično. Na naslovno stran bo prišla ma-jolika.“

„Ja, majolika,“ se je raz-vnemal Bogdan, „tista stara, pristna, od zunaj lepo pisa-na, od znotraj z vincem štri-hana.“

„Prav taka. Kaj pa veli-kost, črke, papir?“

„O vsem tem odločite vi, gospod profesor,“ je v ime-nu vseh nadaljeval Bogdan. „Knjiga naj ne bi bila ne prevelika ne premajhna ne predraga. Na velikost in vrsto papirja bodo najbrž vplivali tudi portreti, ki jih boste naredili.“

„No, dobro, pa se dogovo-rimo. Vsako soboto popold-ne bo eden izmed vas pri-šel semkaj. Tako bo v sed-mih tednih, upam, stvar opravljena. Če vas bom se-veda znal ujeti na papir.“

„Boste, gospod profesor,“ je rekla Beata. „Dober por-tretist ste. Samo vaše berače je treba videti.“

„No, da,“ se je nasmehnil profesor. „Vendar stvar ni

tako enostavna, kakor je vi-deti. Vsako ustvarjanje je tveganje. In rojevanje v mu-kah. Najbrž to nekoliko že tudi sami veste.“

„Vemo,“ je tiho potrdil Jože, prozaist, ki se je v pi-sanju najraje loteval težkih socialnih problemov iz živ-ljenja najbolj zavrženih.

Dijaki so vstali in za-

Stane je pel o klopotcih in deci, v pesmi in prozi, pre-prosto in pristrčno. Dušano-vi temno hrepeneči verzi so bili kratki, svobodni, brez vezanega ritma. Verjetno bi jih nekaj lahko izpustil.

Najdalj časa so se pomudi-li pri Jožetovi noveli. Bila je najdaljši tekst, prodirala je brez predaha v globine člo-veške mizerije, pričala je o

kot da jih je nekdo pregnel v en sam vrč, v eno sa-mo majoliko, s sedmimi ro-čaji, s sedmimi izboklinami, s sedmimi dulčastimi odprti-nami.

Tudi vino, ki bodo z njim napolnili svojo Majoliko, bo imelo eno barvo in v njem bo kljub različnim oden-kom prevladoval en okus: okus po mladosti.

Prav ta zavest, da so mladi in svobodni, da se pred nji-mi odpira še vse življenje, tudi življenje pesnika, pisa-telja, umetnika, je majolikar-je najbolj osrečevala.

Dolgo so se o vsem tem pogovarjali tisti sobotni več-er in glasno sanjali o svoji prihodnosti, o nepoznanih svetlih in temnih poteh, ki jih vabijo, pa tudi vznemir-ajo.

Ko bi le mogli ostati tako povezani med seboj, zračne-ni drug v drugega.

Ko bi mogli za vselej osta-ti ena sama Majolika.

5

Profesor slovenščine, mentor majolikarjev, je medtem postal ravnatelj učiteljsišča.

Stane ga je v imenu skupi-ne večkrat obiskal v njegovi pisarni in skupno sta ponov-no pregledala celotni roko-pis, to ali ono izpopolnila in poenotila.

Nekega popoldneva sta se skupno podala v Cirilovo tiskarno.

Ravnatelj tiskarne ju je zaradi poznanstva s profes-orjem sprejel zelo ljubezni-vo.

„Gospod ravnatelj, pripe-ljal sem vam abiturienta kla-sične gimnazije, ki je tudi pesnik. S svojimi kolegi želi izdati almanah. Tiskali bi ga morda pri vas, če boste pri-pravljeni in ne boste predra-gi.“

Stane je za profesorjem podal ravnatelju roko, pri tem rahlo zardel, pozabil pa sneti svoj nekoliko bohem-sko nadeti klobuk z glave.

„Rokopise imam s seboj,“ je brez zadrege spregovoril Stane. „In tudi portrete.“

„Kaj, tudi portrete boste izdali?“ je nekoliko začuden vprašal ravnatelj, majhen in čokat duhovnik srednjih let z razumnimi očmi.

(Dalje prihodnjič)

Stanko Janežič

5.

Na razpotju

Zgodbe iz študentskega življenja

povrstjo profesorju segli v roko.

„Hvala, gospod profesor, in na svidenje.“

„Na svidenje, mladi majo-likarji, pa mnogo sreče.“

Ko so stopili na ulico, je začel na mesto ob Dravi le-gati mrak. Po tistem razstan-ku so se posamič ali v dvoje vračali na svoje domove, in mladih duš se je kljub skri-temu žaru, ki jim ga je priži-gala Majolika, vse bolj opri-jemala poznojesenska melan-holija.

4.

Takoj po božičnih počit-nicah so se majolikarji ponovno zbrali. Na večer pred nedeljo, ob polni majoliki, v topli manjši sobi „Pri treh ribnikih“.

Razen dveh so že vsi pri-nesli svoje rokopise. Ne-kakšno uredniško skrb za celotno gradivo so poverili Stanetu. Vendar so tudi pri izboru želeli odločati skup-no.

V sobi so bili sami, tudi iz veže in druge, velike sobe ni bilo slišati hrupa.

Začeli so z branjem.

Beata je kot dama nastopi-la prva. Njene nežne pesmi o lokvanjih in utripih dekli-škega srca so bile vsem všeč. Svetovali so ji le, naj svojim kratkim pesmim po možno-sti doda še eno ali dve.

Bogdanove pesmi so bile oblikovno najbolj dovršene.

darovitem prozaistu, ki bi mogel postati velik pisatelj. Pri nekaterih odstavkih in izražih so se ustavili, ta ali oni je izpovedal svoje pogle-de, dvome, pohvalo, vendar so v vsem prepuščali zadnjo odločitev avtorju.

Milan in Franček svojih stvari še nista povsem izgo-tovila. Vendar sta jih opisa-la. Milan bo prispeval pes-mi, v glavnem erotične in jesensko nadahnjene, Fran-ček prav tako pesmi, ali morda pesmi v prozi, o is-kanju poti skozi prostor in čas, pa o ljubezni do svojih prleških bregov in grap.

Sestanek je majolikarje zblížal. Vsak je ostal to, kar je bil, vendar so vsi čutili, da niso le sošolci, temveč nekaj več. Skupno zanima-nje in delo jih vse bolj pove-zuje z vezmi, ki bodo osta-le, čeprav jih bo življenje kmalu razpršilo na sedem različnih strani.

V razredni skupnosti je kljub tovarštvu ostala neka v temeljih nespravljiva razdeljenost: na kmečke in mestene, na bogate in revne, na verne in svobodomiseln, na odličnjake, sredince in posedovalce zadnjih klopi.

Tu je sedaj vse to stopilo v ozadje. V ospredju je bila ustvarjalna zavzetost, skup-no iskanje in najdevanje skrivnostne lepote materine besede, tipanje za izviri in cilji človeških usod. Strnili so se v nekakšen klobčič,

Tiskovni sklad 1984

Preč. g. Andrej Karicelj 100.—; Janez Safran, Bilčovs 95.—; Brigita Krištof, Moščeniča 40.—; preč. g. Franc Hudl, Kapla ob Dravi 20.—; Pavel Travar, Kapla ob Dravi 50.—; Matevž Schlemitz, Kapla ob Dravi 40.—; Lorenc Bister, Svetna vas 40.—; Cecilija Gabriel, Št. Janž 40.—; Mihael Pečnik, Št. Janž 20.—; Ivan Rus, Struga 20.—; Valentin Müller, Rute 40.—; Alojz Baumgartner, Bistrica 50.—; Doroteja Samonig, Št. Jakob 50.—; Mihael Amrusch, Št. Jakob 30.—; Josef Valentinič, Ravne 30.—; Johan Lepušič, Ravne 40.—; Josef Lepušič, Št. Janž 40.—; Anton Isop, Gorinčiče 50.—; Ljudmila Zwittnig, Kot 30.—; Johan Lederer, Reka 40.—; Marijan Mečina, Reka 20.—; Matevž Ressman, Reka 30.—; Hanzi Gröblacher, Reka 20.—; Ludwig Sereinig, Sreje 40.—; Marta Kunčič, Št. Peter 30.—; Miha Schweiger, Horce pri Tinjah 128.—; Alojz Perne, St. Veit 90.—; dr. Edwin Stemberger, Dunaj 90.—; Mathias Fric, Šmiklavž 40.—; Mirko Isop, Škocijan 40.—; Blaž Sturm, Lipa 50.—; Janko Grafenauer, Trdaniče 50.—; Karl Scheriau, Kapla ob Dravi 90.—; N. N., Gradec 40.—;

BEKANNTMACHUNG
XII. Anschlußpreise (Baukostenzuschüsse) für
Tarifabnehmer der Kärntner Elektrizitäts-AG

gültig ab 1. Juli 1984

Soweit die Verordnung des Bundesministers für Handel, Gewerbe und Industrie vom 12. Dezember 1980, Zl. 36.894/34-III/7/80, die Verrechnung von Pauschalbeträgen vorsieht, werden hiefür gemäß § 5 dieser Verordnung mit 1. Juli 1984 nachstehende Preisansätze festgesetzt:

Tarife	direkte Versorgung aus der Transformatorstation		Versorgung aus dem Niederspannungsnetz	
	ohne Umsatzsteuer S	mit Umsatzsteuer (20%) S	ohne Umsatzsteuer S	mit Umsatzsteuer (20%) S
Tarif I (für Haushaltstromverbrauch) je Wohnungseinheit bis zu fünf Tarifräumen je zusätzlichen Tarifraum	5945,70 198,70	7134,84 238,44	9485,70 317,00	11.382,84 380,40
Tarif II (für gewerblichen und sonstigen Stromverbrauch) je angefangene 0,5 kW Summentarifanschlußwert	991,00	1189,20	1580,90	1897,08
Tarif III (Landwirtschaftstarif) je angefangene 0,5 kW der einem Landwirt zustehenden Anschlußwerteinheit	991,00	1189,20	1580,90	1897,08
Tarif V (für elektrische Raumheizung) 1. Direktheizung einschließlich nicht gewerblich genützter Saunaöfen je angefangene 0,5 kW Anschlußwert	991,00	1189,20	1580,90	1897,08
2. Nachtstromspeicherheizung je angefangene 0,5 kW Anschlußwert	991,00	1189,20	1580,90	1897,08
3. Wärmepumpe je angefangene 0,5 kW Anschlußwert ¹	991,00	1189,20	1580,90	1897,08
Tarif VI (Versuchstarif für Heißwasserspeicher in Verbindung mit Sonnenkollektoren und/oder Wärmepumpen zur Brauchwasserbereitung) je angefangene 0,5 kW Anschlußwert ¹	991,00	1189,20	1580,90	1897,08
Tarif VII (Schwachlasttarif / Nachtstromtarif) je angefangene 0,5 kW Anschlußwert ²	329,50	395,40	525,50	630,60

- 1 Je Abnehmeranlage werden bis insgesamt 2,5 kW Anschlußwert dieser Geräte (Tarif V Pkt. 3 und Tarif VI) keine Pauschalbeträge verrechnet.
- 2 Je Abnehmeranlage werden für Heißwasserspeicher und Futterdämpfer bis insgesamt 2 kW Anschlußwert (bei achtstündiger Aufladedauer) keine Pauschalbeträge verrechnet.

Kärntner
Elektrizitäts-Aktiengesellschaft

PRODAM gradbeno zemljišče v Hodišah — 800 m. Interesenti se naj obrnejo na upravo Našega tednika pod šifro „Hodiše“, tel. 0 42 22 / 51 25 28-21.

KMEČKA GOSPODARSKA ZADRUŽA PLIBERK išče dipl. trg. ali absolventa trgovske akademije s prakso in ki obvlada oba deželna jezika ustno in pismeno. Pismene prijave sprejema Kmečka gospodarska zadruga Pliberk, Völkermarkter Straße 1, 9150 Pliberk.

Očesni zdravnik
Med. univ. dr. Igor Ogrise je preselil v 8. Mai-Str. 47/3 dvigalo („Haus der Bauern“)

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“.

Uredništvo: Jože Wakounig (glavni urednik), uredniki: Janko Kulmesch, Heidi Stingler in Franc Wakounig; Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

Tisk: Mohorjeva/Hermagoras, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek, naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: (0 42 22) 51 25 28. Naš zastopnik (0 42 22) Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel. 22 30 23.

Letna naročnina: Avstrija: 210.— šil., Jugoslavija: 600.— din., ostalo inozemstvo: 350.— šil. (650.— šil. zračna pošta).

DSG SELE-ZELL · DSG SELE-ZELL · DSG SELE-ZELL · DSG SELE-ZELL
 vabi na

SELSKO ŽEGNANJE
v nedeljo, 1. julija 1984
 (v šotoru)

Pričetek ob 14.00 uri s kulturnim programom

Sodelujejo: Folklorna skupina iz Vukmanovca v Srbiji
 Trio Oraže iz Borovelj
 Moški pevski zbor iz Borovelj
 Mešani pevski zbor SPD „Zarja“ iz Železne Kaple
 Mešani pevski zbor iz Sel
 Dekliški pevski zbor iz Sel

Ob 17.00 uri se začne ples

Igra mednarodno znani ansambel
„LOJZETA SLAKA“

NADALJEVANJE ŽEGNANJA
 v ponedeljek, 2. julija 1984, ob 20.00 uri

Igra ansambel **„Tone Žagar“** iz Ljubljane

Vstopnina (za obe strani): predprodaja in št. rezervna blagovna kn. št.

Vstopna oblika se veseli DSG SELE-ZELL!

nas tednik Vaš prijatelj doma in po svetu Posojilnica Borovlje

TV AVSTRIJA — 1. in 2. SPORED

1. SPORED

Petek, 29. junija:

9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Ruščina — 10.00 Tehnike likovne umetnosti — 10.15 Človeški glas — 10.30 Velika pustolovščina — 11.30 Očetje klamate — 11.45 Orientacija — 12.15 Poročanje iz inozemstva — 13.05 Poročila — 17.00 Poročila — 17.05 Am, dam, des — 17.30 Don Quixote — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pan optikum — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija danes — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Komisar — 21.20 Prednost — 22.15 Šport — 23.15 Nagrada Ingeborg Bachmannove 1984 — 23.35 Poročila

Sobota, 30. junija

9.00 Poročila — 9.05 Angleščina — 9.35 Francoščina — 10.05 Ruščina — 10.35 Nediskretno — 12.10 Nočni studijo — 13.15 Poročila — 14.20 Ovinki lepega Karla — 16.00 Visoka hiša — 17.00 Poročila — 17.05 Jolly-Box

— 17.30 Vtisi z Nove Zelandije — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Dvakrat sedem — 18.25 Heinz Conrads — 19.00 Avstrija danes — 19.30 Čas v sliki — 20.00 Šport 20.15 Joachim Fuchsberger — 22.00 Šport — 23.00 Nagrada Ingeborg Bachmannove

Nedelja, 1. julija

11.00 Šport — 12.00 Ura tiska — 13.00 Knjiga — partner otroka — 15.00 Čez dvanajst, ceneje — 16.25 Secret squirrel — 16.45 Tao tao — 17.10 Veter v rokah — 17.40 Helmi — 17.45 Club seniorjev — 18.30 Zabavna glasba iz Avstrije — 19.00 Avstrija v sliki — 19.25 Kristjan v času — 19.30 Čas v sliki — 19.45 Šport — 20.15 Jakob in Adela — 21.00 Čas za liriko — 21.05 Nagrada Ingeborg Bachmannove 1984 — 22.05 Glas islama — 22.10 Gibanje vej — 22.50 Poročila

Ponedeljek, 2. julija

9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Prosim k mizi — 10.00 Talna voda — 10.30 Rheinsberg — 11.50 Secret

squirrel — 12.00 Visoka hiša — 13.00 Poročila — 15.00 Maks poseže — 16.05 Lou Grant — 16.55 Poglej točno — 17.00 Poročila — 17.05 Am, dam, des — 17.30 Boomer-potepuh — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Hitreje, višje, močnejše — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija danes — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Šport — 21.15 Ceste San Franciska — 22.05 Človek in kameleon — 23.05 Poročila

Torek, 3. julija

9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Angelščina — 10.00 Gospodarski pomen avstrijskih jezer — 10.30 Vrt kraljice — 11.20 Šport — 12.10 Avstrija v sliki — 12.40 Šiling — 13.00 Poročila — 15.00 Boj za gume — 16.25 Kenija — 16.55 Poglej točno — 17.00 Poročila — 17.05 Am, dam, des — 17.30 Oddaja z miško — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Penatus — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija danes — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Argumenti — 21.45 Visoka umetnost igre z lutkami — 23.15 Poročila

Sreda, 4. julija

9.00 Poročila — 9.05 Oddaja z miško — 9.30 Francoščina — 10.00 Kanalska dolina — prometna žila — 10.30 Argumenti — 12.00 Secret squirrel — 12.05 Pot čez Atlantik — 13.00 Poročila — 15.00 Roncalli — več kot samo cirkus — 16.30 Gradovi na Štajerskem — 17.00 Poročila — 17.05 Čarovni klobuki — 17.30 Čebelca Maja — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pisarna, pisarna — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija danes — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Prijemac — 21.50 Poročila

Četrtek, 5. julija

9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Ljudje in dežela — 10.00 Tovori na poti — 10.30 Čez dvanajst, ceneje — 11.55 Secret squirrel — 12.15 Klub senjorjev — 13.00 Poročila — 15.00 Visoko, kjer žarijo Alpe — 16.35 Top cat — 17.00 Poročila — 17.05 Am, dam, des — 7.30 Levo od pingvinov — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pogled v lonček — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija danes — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Kako priti v boljše družbo

2. SPORED

Petek, 29. junija

17.30 Knjiga-partner otroka — 18.00 Avstrija v sliki — 18.30 Bonanza — 19.15 V senci palač — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Torzo in celota — 21.15 Čas v sliki in politika v petkih — 22.15 Vroča meja — 23.50 Poročila

Sobota, 30. junija

15.00 Politika v petkih — 15.45 V senci palač — 15.50 Dva krat sedem — 16.15 Srečanje s sosedom — 17.00 Proti vetru — 17.45 Kdo hoče me? — 18.00 Tedenski pregled — 18.25 Šport — 19.00 Trailer — 19.30 Čas v sliki — 20.00 Znanost-aktualna — 20.15 Rheinsberg — 21.40 Nenaavadna zgodba Roalda Dahla — 22.05 Poročila — 22.10 Vprašanja kristjanov — 22.15 Mož na kolenih — 0.00 Poročila

Nedelja, 1. julija

9.00 Življenje ob Bodenskem jezeru — 10.45 Miniature — 16.00 Šport — 17.00 Odprto — 17.45 Velikih deset (O 3) 18.30 Okay — 19.30 Čas v sliki — 19.45 Primer za ljudskega odvetnika — 20.15 Shogun — 22.10 Poročila

— 22.15 Šport — 22.35 Dynasty-Denverjevi — 23.20 Robert Schuhmann — 23.50 V senci palač — 23.55 Poročila

Ponedeljek, 2. julija

17.30 Olympics go west — 18.00 Avstrija v sliki — 18.30 Bonanza — 19.15 V senci palač — 19.30 Shogun — 21.15 Čas v sliki — 21.45 Šiling — 22.05 Igre v peskovniku — 23.40 Gledališče ognja — 0.05 Poročila

Torek, 3. julija

17.30 Orientacija — 18.00 Avstrija v sliki — 18.30 Bonanza — 19.15 V senci palač — 19.30 Shogun — 21.00 Sto mojstrskih del — 21.15 Čas v sliki — 21.45 Klub 2, nato poročila.

Sreda, 4. julija

15.00 Šport-tenis — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Werner Schneyder — 21.15 Čas v sliki — 21.45 Kulturni žurnal — 22.30 Ljudska opera — 0.00 Poročila

Četrtek, 5. julija

15.00 Šport-tenis — 19.30 Najboljše iz hleva muzikantov — 21.15 Čas v sliki — 21.45 Jour Fixe — 22.45 Šansoniz iz petih desetletij — 23.30 Poročila

PRIPOROČAMO VAM SLEDEČA FILMA TEDNA

Avstrijska TV 2, petek,
29. junija, ob 20.15 uri

Torzo in celota

Film opisuje duhovno zanimivo življenje med vojnami. V prvi republiki sta prevladovala nemir in strah, predvsem v zvezi s političnim razvojem. Kljub temu pa so nastala tudi v tem času na znanstvenem in kulturnem področju imenitna dela: velikega pomena so imena kot Sigmund Freud, Alfred Adler, Ludwig Wittgenstein, Julius Tandler itd. Do velike emigracije je prišlo med leti 1934 in 1938, ko je mnogo znanstvenikov moralo zapustiti državo.

Avstrijska TV 2, sobota,
30. junija, ob 16.15 uri

Srečanje s sosedom

V tej skupni oddaji Češke in Nižje Avstrije prikazujejo skupnosti ljudske kulture in tradicije teh dveh dežel. Na sporedu so ljudske pesmi, marši, predstavitve ljudskih instrumentov ter pihal, ki so značilni instrumenti ljudske glasbe.

DVOJEZIČNI OTROŠKI VRTEC „NAŠ OTROK“ V CELOVCU
10.-Oktober-Straße 25/1
tel. 0 42 22 / 51 28 98
sprejema še prijave za celodnevni in poldnevni obisk otroškega vrtca v letu 1984/85. Starši se naj oglašijo pri vodstvu vrtca.

RADIOCELOVEC

Slovenske oddaje

Nedelja, 1. julija:

07.05—07.35 Duhovni nagovori — Voščila.

Ponedeljek, 25. junija:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Slovenski glasbeni umetniki. N. Leban: Iz slov. orgelske literature.

Torek, 3. julija:

09.30—10.00 Domača zabavna glasba.

14.10—15.00 Koroški obzornik

— Otroci poslušajte!

Št. Primož

Spominska proslava ob 80-letnici rojstva Wernerja Berga
Priseditelj: SPD „Danica“ v Št. Vidu
Čas: nedelja, 1. 7., ob 20. uri
Kraj: kulturni dom Št. Primož
Spored: MePZ „Danica“

PRIPOROČAMO VAM SLEDEČA FILMA TEDNA

Ljubljanska TV 1, torek,
3. julija, ob 22.15 uri

Julija

Film je portret slavne ruske prima balerine — Nadežde Pavlove, ki je svojo kariero začela kot mlada solistka permskega opernega in baletnega gledališča. Bila je dobitnica številnih državnih in mednarodnih nagrad in priznanj. Balet Romeo in Julija je napisal Sergej Prokofjev.

Ljubljanska TV 1, sredo,
4. julija, ob 20. uri

Pohujšanje

Kraj filmskega dogajanja je Srbija leta 1944. Evropski narodni stojijo na pragu svobode. Osrednji osebi filma sta Eva, vojvodinska Nemka in prevajalka ter mladi skojevec Miloš. Partizani so osvobodili manjši rudnik in Evo zajeli. Med stražniki je tudi Miloš, ki skupaj z Evo zbeži. Film skuša odgovoriti na vprašanje moralne in objektivne krivde.

1. SPORED

Petek, 29. junija:

18.10 Poročila — 18.15 Čez tri gore — 18.45 Modro poletje — 19.10 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.30 TVD I — 20.00 Modrost telesa — 20.55 Ne prezrite — 21.10 Marlowe — 22.05 TVD II — 22.20 Cestna zapora

Sobota, 30. junija:

16.00 Poročila — 16.05 Ciciban, dober dan — 16.20 Zgodbe o Poluhcu — 16.35 Zgodbe iz Nepričave — 17.05 Modrost telesa — 17.55 Ženska za pultom — 18.45 Čudeži narave — 19.10 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.30 TVD — 20.00 Kenny Grogers kot hazarder — 21.40 Zrcalo tedna — 22.00 Pop delavnica — 23.10 Poročila

Nedelja, 1. julija:

9.05 Poročila — 9.10 Živ žav — 10.00 Modro poletje — 10.25 Veliko mesto — 11.45 625 — 12.00 Kmetijska oddaja — 14.55 Poročila — 15.00 Mednarodno tekmovalstvo v kajaku in kanuju na divjih vodah — Tacen 84 — 17.00 Letniki 1960 — 1970 — 18.00 Veliko amreško lepoto tekmovalstvo — 19.30 TVD — 20.00 Komedijanti — 21.25 Slovenci v zamejstvu — 21.55 Športni pregled — 22.25 Poročila

Ponedeljek, 2. julija:

18.10 Poročila — 18.15 Zgodbe iz Nepričave — 18.45 Vam — 19.30 TVD I — 20.00 Disident Arnož in njegovi — 22.35 TVD II

Torek, 3. julija:

17.50 Poročila — 17.55 Zgodbe o poluhcu — 18.15 Festival folklore Bitola 83 — 18.45 Pisani svet — 19.30 TVD I — 20.00 Jenny — 21.30 Ameriški sloven-

ci v Greensburgu — 22.00 TVD II — 22.15 Julija

Sreda, 4. julija:

8.55 Poročila — 9.00 Zvoki z osvobojenega ozemlja — 9.30 Akcija — 10.50 Proslava ob dnevu Poročila — 15.45 Etošha — kraj suhe vode — 16.40 Revolucija in glasba — 17.00 Cyranode Bergerac — 18.45 Čas, ki živi — 19.30 TVD — 20.00 Pohujšanje — 21.20 Revolucija in glasba — 22.05 Poročila

Četrtek, 5. julija:

18.00 Poročila — 18.05 Zugo in njegova senca — 18.50 Zeleni ste — poglejte — 19.30 TVD I — 20.00 Lov za zakladom — 21.05 Verdijevo življenje — 22.35 TVD II

Petek, 6. julija:

18.10 Poročila — 18.15 Jazz na ekranu — 18.45 Trnov grad — 19.30 TVD I — 20.00 Modrost telesa — 20.55 Ne prezrite — 21.10 Marlowe — 22.00 TVD II 22.15 Stanovalec

Sobota, 7. julija:

16.30 Poročila — 16.35 Zgodbe o poluhcu — 16.50 Zgodbe iz nepričave — 17.20 Modrost telesa — 18.10 Ženska za pultom — 18.55 Čudeži narave — 19.30 TVD — 20.00 Mali Fauss in veliki Halsey — 21.40 Zrcalo tedna — 22.00 Animirani film — 22.15 Split 84 - festival zabavne glasbe — 23.45 Poročila

• Globasnica

Nogometni turnir in veselica
Priseditelj: Katoliška mladina Podjuna

Čas: sobota, 7. julija, ob 9. uri: začetek turnirja na nogometnem igrišču v Globasnici ob 20. uri: podelitev nagrad in veselica pri Šoštarju Sodelujejo moštva farnih skupin iz Roža in Podjune

Na sporedu so še: dekliski nogomet in streljanje enajstmetrovk

Za ples igra:
PLANINSKI SEKSTET

2. SPORED

Petek, 29. junija:

17.55 TVD — 18.15 Majske igre 83 — 18.35 Glasbene mladice — 19.30 TVD — 20.00 Koncert jugoslovanskih opernih prvakov — 20.45 Poročila — 20.50 Krleža v video-medijih — 21.45 Nočni kino: Sončni zahod

Sobota, 30. junija:

16.55 Menihovo pokrivalo — 18.00 Po Titovih poteh — 19.00 Slovenska ljudska glasbila in godci — 19.30 TVD — 20.00 V družbi... — 20.30 Feljton — 21.15 Poročila — 21.20 Športna sobota — 21.45 Kdo je ubil Kennedyja — 22.40 Poezija

Nedelja, 1. julija:

8.45 Test — 9.00 Oddaje za JLA — 17.00 Test — 17.15 Ognjena mavrica — 19.30 TVD 20.00 Trubadur — 22.25 Diamanti na nebu — 23.15 Poročila

Ponedeljek, 2. julija:

18.00 TVD — 18.15 Zgodba o pradeklici — 18.30 Rdeča kapa — 18.45 Za soncem — 19.00 Športna oddaja — 19.30 TVD — 20.00 Raziskovanja — 20.50 Poročila — 20.55 Zabavnoglasbena oddaja — 21.45 Dinastija

Torek, 3. julija:

18.00 TVD — 18.15 Pustolovščina — 18.45 Glasba za mlade — 19.30 TVD — 20.00 Top lista nadrealistov — 20.45 Žrebanje lota — 20.50 Boj proti fašizmu — 22.50 Galeb — 0.00 Poročila

Sreda, 4. julija:

9.55 Poročila — 10.05 Pojo naj ljudje — 10.55 Proslava rezervnih vojaških starešin — 15.45 TVD — 16.00 Praznično popoldne — 18.30 Tito na Visu — 19.30 TVD — 20.00 Daleč bomo šli — 20.30 iz muzeja 4. julij — 21.40 Vstaja in morje — 22.40 TVD

Četrtek, 5. julija:

18.00 TVD — 18.15 Junaški rod — 18.45 Spomini na „mladino“ — 19.30 TVD — 20.00 Umetniški večer — 22.30 Poročila

Petek, 6. julija:

18.00 TVD — 18.15 Majske igre 83 — 18.45 Silhuete — 19.30 TVD — 20.00 Koroška Jugoslavija — 21.45 Nočni kino: Potujoči bordel — 23.30 PJ v plavanju

Sobota, 7. julija:

16.10 Dekle — 17.40 Deček in violina — 19.00 narodna glasba — 19.30 TVD — 20.00 Ulični pevci — 20.30 Feljton — 21.15 Poročila — 21.20 Športna sobota — 21.45 Kennedy — 22.35 TV galerija — 23.05 PJ v plavanju

TV LJUBLJANA — 1. in 2. SPORED

PRIREDITVE

• Borovlje

SLAVNOSTNI KONCERT OB
10-LETNICI ANSAMBLA DRAVA

Kraj: Cingelc na Trati
Čas: nedelja, 8. julija ob 14.30
Nastopajo: Ansambel Drava v
treh zasedbah, Trio Oraže, Mla-
dinski zbor Borovlje, Moški zbor
SPD „Borovlje“

Navrh družabno srečanje.

• Bilčovs

Zaključni nastop Glasbene šole
na Koroškem — oddelek Bil-
čovs

Kraj: avla nove ljudske šole v
Bilčovsu

Čas: sobota, 30. junija, ob 18.30
uri

• Razpis

Glasbena šola na Koroškem
razpisuje mesto GLASBENEGA
PEDAGOGA za instrumente:
klavir, kitara, harmonika, pihala
in godala ter nauk o glasbi.

Obsega zaposlitve: polna ali
delna učna obveznost

Pismene prošnje naj se naslovi-
jo na kuratorij za Glasbeno šolo
na Koroškem, Gasometergasse
10 — Viktringer Ring 26, Celov-
vec. Priložijo naj se spričujevala
ali druge podlage o kvalifikaciji.

• Celovec

Slovensko planinsko društvo
Celovec vabi na

IZLET V BOSANSKE GORE

v času od srede, 25. do nede-
lje, 29. julija 1984. Z izletom bo
povezan ogled Sarajeva in zgo-
dovinskih krajev NOB ter
vzpon na najvišji vrh Bosne in
Hercegovine, Maglič (2386 m).

Kdor se hoče udeležiti tega
izredno zanimivega izleta, pre-
nakaže na konto Slovenskega
planinskega društva Celovec
33134 pri Zvezi slovenskih za-
drug v Celovcu znesek v višini
300.— šilingov. Nadalje je po-
goj za udeležbo plačana člana-
rina za tekoče leto. V slučaju,
da še ni plačana jo lahko hkra-
ti prenakažete na zgornji kon-
to.

Ta atraktivni izlet so nam
omogočili planinci Planinske
sekcije Avto-Celje, s katerimi
ima naše društvo pristrčne pri-
jateljske stike. Rok prijave je
do 30. junija 1984.

NAUTIC-KLUB Korotan prireja
NAVTIČNO POTOVANJE PO
JADRANU

Čas: od 14. julija do 22. julija
Pristojbina: 2500.— šil.
Prijave do 2. julija z naplačilom
1000.— šil. na konto Posojilnice
Celovec, št. 3030 in telefonično
(0 42 22) 34 56 45

Dvojezična prireditve

LAND AN DER DRAU — DEŽELA OB DRAVI

Čas: v nedeljo, 1. julija 1984, ob 20. uri

Kraj: v avli glavne šole v Dobrli vasi

Sodelujejo:

Mešani pevski zbor Podjuna iz Pliberka (Tone Ivartnik)
Vokalensemble Völkermarkt (Christine Winkler)
Mešani pevski zbor Srce iz Dobrle vasi (Marjan Berložnik)

Pokroviteljstvo: dr. Helmut Zilk, zvezni minister za pouk in
umetnost

Prireditelj: Slovensko prosvetno društvo Srce — Dobrila vas

• Ledince

Otroški sejem — Jormak (ob
koncu šolskega leta)

Prireditelj: KOM Pečnica — Le-
dince

Čas: četrtek, 5. julija, ob 14. uri
(če je dež pa v petek, 6. 7. ob isti
uri)

Kraj: na velikem travniku pod
ljudsko šolo v Ledincah

• Železna
Kapla-Lobnik

Športna noč

Prireditelj: Slovenski športni
klub Obir

Čas: sobota, 30. junija, ob 20.
uri

Kraj: pri Brunerju v Lobniku
Za zabavo bo igral: ansambel
Čudežna polja

Na programu so še: tombola z
lepimi nagradami, KARATE-de-
monstracija

• Rebrca

ORFFOV SEMINAR za mla-
dinske zborovodje in voditelje
otroških skupin:

NAUČIMO SE NOVO PESMICO
OB SPREMLJAVI ORFFOVIH
INSTRUMENTOV

Prireditelj: Krščanska kulturna
zveza v Celovcu

Čas: od ponedeljka, 9. 7., 8.
ure do sobote, 14. 7., 12. ure
Kraj: mladinski center na Rebr-
ci

Voditelja seminarja sta, pri
nas že znana in priljubljena,
strokovnjaka

prof. Ida Virt in prof. Janez Bi-
tenc

Seminar je mišljen za vse, ki
se bavijo z otroško mladino,
otroške vrtnarice, voditelje
otroških skupin, učitelje, ki
poučujejo v šolah glasbo in
mladinske zborovodje.

Cena: 100.— šil. polni penzion
Prijave sprejema Krščanska
kulturna zveza v Celovcu, Vik-
tringer Ring 26, tel.: 51 25 28,
23 ali 24

• Rebrca

TEDEN MLADIH UMETNIKOV

iz organizacijskih razlogov je
teden preložen na drug termin:
od ponedeljka, 30. 7., do sobo-
te, 4. 8. 1984.

Kraj: mladinski center na Rebr-
ci

Prireditelja: Krščanska kultur-
na zveza in Mladinski center
na Rebrci. Vsi, ki bi radi sode-
lovali naj se že sedaj prijavijo!

• Celovec-
Vuzenica

Letos se Slovenska prosvetna
zveza v Celovcu in osnovna šo-
la v Vuzenici že 14. pripravljata
na izvedbo likovne kolonije
mladih

„VUZENICA 84“

Kot vsa leta doslej, bodo otro-
ci imeli tudi letos možnost pre-
živeti teden dni in se to pot
uriti z likovno umetnostjo. Pro-
gram bo obsegal slikanje na
steklo in pa splošno izbiro teh-
nik. Časovno bo kolonija v te-
nu med 19. in 25. avgustom
1984. Udeleženec mora biti
star vsaj 12 let, navzgor ni
omejitve. Rok prijave: 5. julij
1984.

• Vpisovanje v
glasbeno šolo

Podjuna

petek, 29. junija 1984, ob 15.00
v ljudski šoli v Globasnici
ob 16.00

v farnem domu v Šmihelu

ob 17.00

v Posojilnici v Pliberku (Vogrče,
Božji grob)

Klub slovenskih štu-
dentk in študentov
na Dunaju (KSŠŠD)
sporoča:

Prosimo, da vrnete
podpisne pole — poziv
proti apartheidu v Avstriji
— do 5. julija na Klub slo-
venskih študentov in štu-
dentk na Dunaju, Mond-
scheingasse 11, 1070 Du-
naj.

• Dom v Tinjah

Romarsko in izobraževalno po-
tovanje: Ogled srbskih samo-
stanov in drugih znamenitosti
Čas: od ponedeljka, 9. julija
1984, do petka, 13. julija 1984
z omnibusom iz Celovca — od-
let iz Ljubljane (Brnik)

Vodi: prof. dr. Stanko Janežič,
Maribor

Cena: šil. 3500.— (vključeno:
prevoz, polni penzion, vodstvo,
vse vstopnice)

Važno: Vzemite s seboj: potni
list (lahko potečen), „Slavimo
Gospoda“, osebna zdravila
Prijave: najkasneje do nedelje,
1. julija 1984, na Kat. dom
prosvete SODALITAS v Tinjah!

GALERIJA TINJE: Razstava
del Vere Trstenjak-Jovičič —
„Olja“

KOORDINACIJSKI ODBOR ZA LETOVANJE OTROK
NA MORJU Viktringer Ring 26 (Vinko Kušej)
Gasometergasse 10/I (Milka Kokot)

☎ (0 42 22) 51 25 28

☎ (0 42 22) 32 5 50

Spoštovani starši!

Vljudno Vam sporočamo, da bo LETOVANJE OTROK NA
MORJU V SAVUDRIJI letos v eni izmeni in sicer:

od 7. avgusta do 21. avgusta

Koordinacijski odbor nudi:

prostore za bivanje, 5 obrokov hrane dnevno, za vsakih de-
set otrok enega vzgojitelja, zdravstveno oskrbo in v primeru
potrebe prevoz bolnega otroka v bolnico ter prevoz v Savu-
drijo in nazaj.

Cena za 14-dnevno bivanje znaša 1400 šil., prevozni stro-
ški 400 šil.

Prijavnice dobite pri zgoraj omenjenih naslovih. Zadnji
rok prijave je 27. julij 1984.

Ker je število prostih mest omejeno, prosimo za čim-
prejše prijave.

Jože Gregorič, Kristijan Lopinsky in Tone Hrovatič najbolj stanovitni igralci pretekle sezone

Moštvo leta 1984

Mrkun (SAK)	Hrovatič (Sele)	Lopinsky (Šmihel)
Kreutz (SAK)	Jože Gregorič (SAK)	
N. Olip (Sele)	Vauče (Šmihel)	Golec (Sele)
N. Travnik (Sele)	Kristijan Wölbl (Globasnica)	Krištof (Šmihel)

Od vigradne sezone naprej smo ocenjevali vsako igro posameznih igralcev naših klubov. Naši dopisniki so skupno z gledalci in s trenerji posameznih klubov ocenjevali igralce. S tem smo skušali doseči objektivne ocene in izključiti vsako manipulacijo.

Skupno z našimi dopisniki in gledalci smo sestavili tudi moštvo sezone 1983/84.

PODLIGA

1. Breže	26 18 2 6 68-26 38
2. Wolfsberg	26 14 9 3 52-24 37
3. St. Leonhard	26 17 3 6 50-26 37
4. Št. Andraž	26 11 8 7 37-26 30
5. Šmihel	26 11 5 10 41-55 27
6. Velikovec	26 8 9 9 35-40 25
7. ASV	26 8 9 9 29-37 25
8. Blatograd	26 9 5 12 37-40 23
9. Dobrla vas	26 5 12 9 39-37 22
10. Žrelec	26 8 6 12 26-40 22
11. Liebenfels	26 8 5 13 34-41 21
12. KAC	26 7 12 23-47 21
13. Treibach	26 6 7 13 30-44 19
14. Št. Paul	26 5 7 14 25-43 17

1. RAZRED

1. Sele	26 13 8 5 50-35 34
2. Želez. Kapla	26 11 8 7 54-44 30
3. Žitara vas	26 11 8 7 43-39 30
4. Grebinj	26 8 12 6 39-33 28
5. Frantsch.	26 11 5 10 39-32 27
6. Grabštanj	26 11 5 10 56-51 27
7. Sinča vas	26 9 9 8 40-37 27
8. Klopinj	26 8 10 8 40-39 26
9. Šmarjeta	26 8 9 9 40-39 25
10. St. Stefan	26 9 6 11 40-58 24
11. Labot	26 7 8 11 29-33 22
12. Ruda	26 7 8 11 31-42 22
13. Tinje	26 6 9 11 43-49 21
14. Maria Roj.	26 8 5 13 39-52 21

SAK

ime	poprečno tekem	točk
J. Gregorič	4,14	7 29
M. Kreutz	4,00	7 28
I. Mrkun	3,50	10 35
G. Zablatnik	3,40	10 34
M. Velik	3,11	9 28
F. Sadjak	3,00	8 24
N. Lampichler	3,00	10 30
M. Sišič	3,00	5 15
S. Hobel	3,00	5 15
J. Polanšek	3,00	7 21
M. Kadiünig	1,80	5 9

DSG Sele

ime	poprečno tekem	točk
Nanti Travnik	4,30	10 43
Tone Hrovatič	4,00	10 43
Marijan Golec	3,70	10 37
Nanti Olip	3,63	11 40
Silvo Užnik	3,63	11 37
Zdravko Oraže	3,33	9 30
Čertov	3,00	11 33

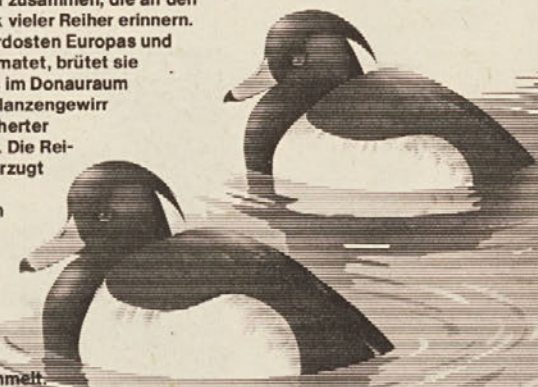
ASKÖ Šmihel

ime	poprečno tekem	točk
K. Lopinsky	4,00	12 48
Vauče	3,70	10 37
Buchwald	3,41	12 41
Krištof	3,40	10 34
H. Krausler	3,40	10 34
F. Verhnjak	3,33	12 40
Kadisch	3,33	9 39
Hober	3,25	8 26
W. Krausler	3,20	10 32
Šuler	3,16	12 38
Blažej	3,08	12 37

Heimisch an unseren Stauseen: Die Reiherente.

Donau, Inn, Enns, Salzach, Drau

Der Name „Reiherente“ hängt mit den Schopffedern zusammen, die an den Kopfschmuck vieler Reiher erinnern. Früher im Nordosten Europas und Asiens beheimatet, brütet sie heute bereits im Donaunraum im dichten Pflanzengewirr stark verwuchterter Feuchtzonen. Die Reiherente bevorzugt eine ruhige Umgebung. In den Stauräumen der Donau sind oft Hunderte Erpel während der Brutzeit der Enten versammelt.

Verbund.
Wir sorgen nicht nur für den Strom.

Die Reiherenten gibt's als Farb-Gratisposter. Verbund-Preseabteilung, Rudolfplatz 13a, 1010 Wien

Vidni sadovi temeljite izobrazbe

(nadaljevanje z 9. strani)

bolniška sestra v Wolfsbergu: „Tu v Št. Rupertu sem bila tri zime in sem na življenjsko pot odnesla bogato znanje. Od tedaj nisem zamudila niti ene razstave in vsakokrat se zelo veselim tega dneva. Sama sem tu v Št. Rupertu igrala 16 krat. Letošnja razstava mi zelo ugaja, veseli me pa tudi, da tu vidim domače dekličke iz pliberškega kraja.“

Strokovna šola v Št. Rupertu je ponovno dokazala, da je vredna zaupanja staršev in zanimanja deklet. Zavod ne posreduje samo golega znanja, ampak daje bogato in splošno izobrazbo. Vsakoletne zaključne prireditve in priznanje obiskovalcev to vsakič ponovno potrjujejo.

Franc Wakounig

● Pliberk

ZAKLJUČNI NASTOP Glasbene šole na Koroškem oddelki Podjune

Kraj: Posojilnica v Pliberku
Čas: sreda, 4. 7. 1984, ob 19.00

● Pliberk

POLETNA NOČ
Prireditelj: MePZ „Podjuna“ v Pliberku
Čas: sobota, 7. julija 1984, ob 20.30 uri
Kraj: gostilna Schwarzl v Pliberku

● Loče

FOLKLORNI VEČER
Prireditelj: SPD „Jepa-Baško jez-zero“
Čas: petek, 6. 7., ob 20.30 uri
Kraj: pri Pušniku v Ločah

● Celovec

Srečanje maturantov obeh razredov letnika 1979
Čas: petek, 6. 6. 1984, ob 19. uri
Kraj: v Volkskellerju

Kristijan Wölbl

Kdo je bil v pretekli sezoni uspešen in kdo neuspešen?

Trener Jože Fera

Zvezdniki 1983/84

Igralec SAK Miha Kreutz je letos igral izredno dobro in je po slabši predlanski sezoni dokazal, da je odličen nogometaš. Čeprav v zadnjih tekmah ni mogel igrati, je bil v pretekli sezoni gotovo najboljši igralec SAK.

Igralec-trener Selanov Jože Fera je trenutno najbolj uspešen trener Koroške. V dveh letih mu je uspelo, se s Selani povzpeli iz 2. razreda v podligo.

Kristijan Wölbl je postal z Globasnico prvak 2. razreda in je poleg tega s 36 goli osvojil inoficialni naslov najboljšega strelca Avstrije. Čeprav ga snubi vrsta vrhunskih klubov, bo ostal tudi naslednje leto v Globasnici, ker je trdno prepričan, da se bodo Globašani že v naslednji sezoni povzpeli v podligo.

Selski legionarji Hrovatič, Golec in Jakobič, o katerih je večina nogometnih strokovnjakov menila, da niso več sposobni za prvi razred, so se letos izkazali klub njihovi metuzalemski starosti kot nosilci igre Selanov in so tako prispevali velik delež k uspehu moštva. Selani tudi v podligi računajo s triom iz Slovenije, ki bo gotovo tudi tej nalogi kos.

Kristijan Lopinsky, kapetan Šmihela, je letos vzorno vodil svoje moštvo. Čeprav je forma Šmihelčanov od tekme do tekme kolebala in je šele proti koncu postala konstantna, je bil Lopinsky v vseh tekmah najboljši. Njegova forma je bila odločilna za uspeh moštva. Čeprav se na sliki poslavlja od Šmihela, baje ga vleče v Celovec, bo verjetno pod določenimi pogoji ostal le v Šmihelu.

Zahajajoči sezone 1983/84

Trener SAK in Metlove Franc Gostenčnik je pred leti žel v Pliberku in Šmihelu izredne uspehe. Preteklo sezono si je pa gotovo že črno začrtal v svoji trenerski knjigi. Prvega cilja, da bi namreč s SAK ostal v podligi, ni dosegel. Po tem neuspehu je upal, da bo vsaj z Metlovo uspešen in z njo vstopil v 1. razred. Toda moštvo Wöblja, Gallota in Dlopsta iz Globasnice mu je tudi ta načrt krepko prekrizalo. Gotovo sta bila ta oba vi-

soko zastavljena cilja preveč za enega samega trenerja — ostali sta le dve depremirani moštvi in neuspešen trener.

Najboljšemu strelcu SAK v podligi Martinu Hoblu v pretekli sezoni skoraj da nič več ni uspelo. V vigredi je dal en sam gol, kar dokazuje njegovo nenevarnost. Nekdanji „strah“ vseh vratarjev si je pa v podligi zastavil zopet visok cilj — postati hoče namreč zopet ti-

sti nevarni napadalec, katerega poznajo vsi navijači SAK.

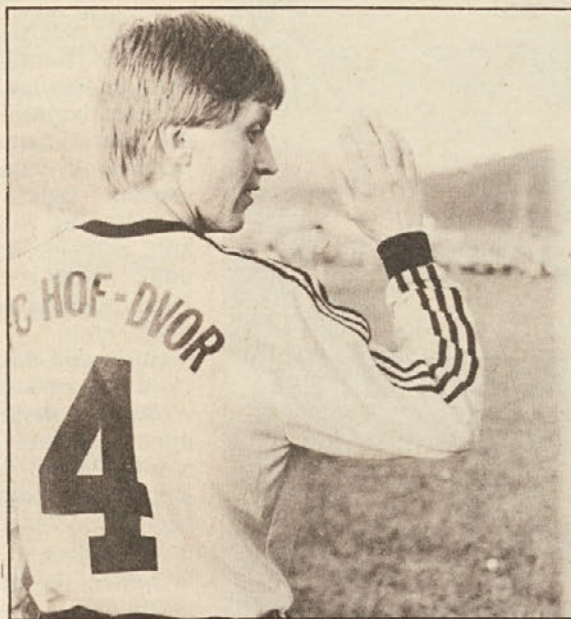
Odborniki SAK Janko Tolmajer, mag. Mirko Oraže in Marta Polanšek so se pustili na zadnjem občnem zboru izvoliti v novi odbor. Čeprav so na dolgo in široko kritizirali delo starega odbora in razlagali svoje načrte, do danes, razen velikih govorov, še nič ni bilo. Mogoče pa potrebuje SAK v odboru tudi nekaj spomenikov, ki ne premaknejo prste in hočejo klub le prezentirati.

Legionar SAK Miloš Kadivnik se je v času prvenstva izkazal kot odličen komentator igre SAK in kritik soigralcev. Sam pa je igral dokaj slabo in je moral zaradi tega predčasno zapustiti deželo kave in banan.

Šmihelčani so od začetka sezone menjali tretjega legionarja in pridobili napadalca Petriča, ki naj bi poskrbel za potrebne zadetke za podjunsko moštvo. Toda že v prvih tekmah se je izkazalo, da je bila to popolnoma slaba investicija. Petrič je namreč igral v obrambi boljše kot v napadu, a tudi tam slabše od domačinov.

Selski legionarji iz Slovenije

Kapetan Šmihela Kristijan Lopinsky

Nesrečni Franc Gostenčnik